

ÉLETTÜNK

XLVI. évf. 9. szám (46. Jg. Nr. 9)

Az európai magyar katolikusok lapja

2014. szeptember

„ÁZSIAI IFJÚSÁG, ÉBREDJ!”

A pápa a földrész fiataljaihoz

Ferenc pápa dél-koreai látogatása során bekapcsolódott a VI. Ázsiai Katolikus Ifjúsági Találkozó eseményeibe is. Augusztus 17-én, vasárnap délután ő mutatta be a találkozót lezáró szentmisét és mondta a szentbeszédet. A pápa angolul mondott szavait szakaszonként fordították koreai nyelvre. A szertartáson jelen lévő fiatalok a földrész 22 országát képviselték.

„A vértanúk dicsősége ragyog rátok!” – kezdte szentbeszédét a pápa, utalva az ifjúsági találkozó témájára. – „Ezek a szavak mindnyájunknak vigaszt nyújtanak, és megerősítenek bennünket. Ázsia fiataljai: nagy tanúságtétel, egy Krisztusba vetett értékes hitvallás örökösei vagytok. A koreai vértanúk – és a számtalan vértanú egész Ázsiában – átadták testüket üldözőknek; örökös tanúságot tettek nekünk arról, hogy Krisztus világossága eloszlatja a sötétséget. Krisztus szeretete dicsőségesen győzedelmeskedik. A halál feletti aratott győzelemnek bizonyosságában, amelynek mi is részesei vagyunk, szembe tudunk nézni a keresztény tanítványok mai kihívásaival saját környezetünkben, a mi korunkban.

Ezek a szavak, amelyekről most elmélkedünk, vigasztalást jelentenek. Ennek a napnak a másik témája: »Ázsiai ifjúság, ébredj!« – feladatot és felelősséget jelent számotokra.”

Ferenc pápa először az „Ázsia” szó jelentőségére mutatott rá. A fiatalok Koreában gyűltek össze Ázsia minden részéből. Az ázsiai földrész gazdag filozófiai és vallási hagyományokban, azonban továbbra is nagy határvidéket jelent a krisztusi tanúságtétel számára.”

„Nem pusztán itt éltek, Ázsiában, hanem ennek a nagy földrésznek a fiai és leányai vagytok, jogotok és feladatotok, hogy teljes egészében részt vegyetek társadalmaitok életében. Ne féljetelek elvinni a hit bölcsességét a társadalmi élet minden területére! Mint fiatal ázsiaiak, látjátok és szerítetek belülről mindazt, ami szép, nemes és igaz kultúrákban és hagyományaitokban. Ugyanakkor mint keresztények, tudjátok azt is, hogy az evangélium ereje megtisztíthatja, felemelheti és tökéletesítheti ezt az örökséget.

A szentlélek jelenléte révén, amelyet a keresztségben kaptatok, és amelyet bennetek megpecsételt a bérmálás szentsége, főpásztoraitokkal egységben értékelhettek a különböző ázsiai kultúrák számos pozitív elemét. Továbbá képesek vagytok arra, hogy megkülönböztessétek azt, ami összeegyeztethetetlen katolikus hittekkel, ami ellentétben áll a kegyelmi étellel, amit belétek oltott a keresztség szentsége, és tudjátok, hogy melyek a kortárs kultúra azon aspektusai, amelyek bűnösek, korruptak és halálhoz vezetnek.

A nap másik tematikus szava a »fiatal-ság«. Ennek az életszakasznak a jellemzője az optimizmus, az energia, és a jóakarát. Hagyjátok, hogy Krisztus átala-kítsa természetes optimizmusotokat keresztény reménnyé, energiátokat erkölcsi erénnyé, jóakarátotokat pedig hiteles szeretetté, amely képes az áldozathozatalra.

(Folytatás a 3. oldalon)

Kalkuttai Boldog Teréz
(1910–1997)
Emléknapja: szeptember 5.

TERÉZ ANYA A SZERETETRŐL

Az emberek gyakran esztelenek, következtelenek és magukba fordulnak, mégis szeresd őket!

Ha jót teszel, megvádolnak, hogy önzés és hátsó gondolat vezérli cselekedeteidet, mégis tégy jót!

Ha sikeres vagy, hamis barátokat és igazi ellenségeket szerzel, mégis érzéld!

A jó, amit ma teszel, holnap már feledésbe megy, mégis tedd a jót!

A becsületesség s őszinteség sebezhetővé tesz, mégis légy becsületes és nyílt!

Amit évek alatt felépítesz, lerombolhatják egy nap alatt, mégis építs! Az embereknek szükségük van segítségedre, de ha segítesz, támadás érhet, mégis segíts!

A legjobbat add a világnak, amid csak van, s ha verést kapsz cserébe, mégis a legjobbat add a világnak, amid csak van!

A BEFOGADÁS AZ EGYETLEN ALTERNATÍVA

Kozma Imre a 25 év előtti „határátörésről”

A keletnémet menekültek befogadásának huszonötödik évfordulóján, augusztus 14-én a Magyar Máltai Szeretetszolgálat (MMSZ) arra emlékezik, azt ünnepli, hogy képesek voltak megtenni azt, ami minden embernek kötelessége: segíteni a bajban lévőket, befogadni a menekülteket – mondta Kozma Imre, a szeretetszolgálat alapító elnöke, a Betegápoló Irgalmasrend vezetője az MTI-nek adott interjújában.

1989. augusztus 14-én a zugligeti templom kertjében hozták létre az első menekülttábor azoknak a keletnémet menekülteknek, akik nem voltak hajlandók visszatérni az NDK-ba, de nem mehettek tovább Nyugatra. A menekültáradattal tízezrek érkeztek, akiknek ellátása három hónapra át tartott.

Kozma Imre kiemelte, huszonöt évvel ezelőtt elindult egy folyamat, amelyben olyan új fogalmak keltek életre, mint a jelenlét, a befogadás és a kísérés. Ezek a szavak az 1989 előtti évtizedekben az emberek egymás közötti kapcsolataiban elhaltak, mert az állam azt ígérte nekik, hogy gondoskodik róluk, és megoldja a problémáikat. Ezzel a „régit világot” is el akarta feledni, amelyben az emberek gondoskodtak egymásról. De – hangsúlyozta a szeretetszolgálat elnöke – az új társadalmi rendben ezekre a fogalmakra újra szükségünk van.

„Ismernünk kell egymást, egymás problémáit, és ezekre válaszokat kell keresnünk. Ez azt is jelenti, hogy helyet adunk az életünkben egymásnak, befogadjuk a másikat, ha bajban van, melléállunk, és további útján kísérjük. E nélkül nincs közösség, nincs erős társadalom” – mondta.

A volt német külügyminiszter 1994-ben Zugligetben

Hozzátette, amikor a keletnémetek befogadására emlékeznek, akkor az MMSZ-nek ezt a befogadó lelkületét hangsúlyozzák, amely az életünk alapját jelentő erkölcsi tőkét gyarapítja.

A szeretetszolgálat megalapításával kapcsolatban Kozma Imre elmondta, már 1987-ben elkezdődött egy „féllegális” együttműködés Nyugat-Németország és Magyarország között. Bár, mint mondta, a két ország politikai felfogása és társadalmi berendezkedése távol áll egymástól, a német lakosság mindig szimpatizált a magyarokkal. A II. világháború után a németek „a világ ítéletét vonták magukra”. Mivel Magyarországot a németek csatlósaként tartották számon, Magyarország a hűség, a kitartás áldozata lett.

(Folytatás a 3. oldalon)

SZENT ISTVÁN LEGÉRTÉKESEBB ÖRÖKSÉGE

Az ünnep szónoka Nagyszombatból érkezett...

Szent István a legértékesebb örökséget, Jézus evangéliumát hagyta ránk – mondta Orosch János nagyszombati érsek augusztus 20-án, államalapító Szent István királyunk ünnepén a Szent István-bazilika előtti téren bemutatott hagyományos ünnepi szentmisén.

Az ünnepi szentmise főcelebránsa Erdő Péter bíboros volt, aki számos püspöktársával együtt mutatta be a szentmisét. Az esztergom-budapesti érsek a szertartás elején hálát adott Istennek azért, ami Szent István országában huszonöt évvel ezelőtt történt. „Sok kötöttség és tilalom, sok félelem és megaláztatás után népünk lehetőséget kapott a Gondviseléstől, hogy szabadon kövesse a legnemesebb emberi értékeket. Nemcsak egyénileg, hanem a közösség életében is” – fogalmazott a bíboros. Erdő Péter számvetésre szólított fel, hogy éltünk-e a jóra, a szépre, az igazra nyíló lehetőségeinkkel.

A főpásztor szerint az I. világháború kitörésének századik évfordulója ugyancsak hálaadásra, bűnbánatra és az igaz út keresésére szólítja szélesebb hazánkat, Európát, valamint az egész emberiséget is. „Ha az önzés, a gyű-

lölet, a bosszú szelleme veszi át az uralmat az emberek fölött, akkor a gyilkos erőszak pusztító áradatként boríthatja el az egész földet. Hogy ez ne ismétlődhesen meg, ragaszkodnunk kell az igazság és a szeretet értékéhez, kérnünk kell a megbocsátás és az újrakezdés kegyelmét” – figyelmeztetett Erdő Péter, aki a

köszöntő szavak után megáldotta az új kenyeret.

Szent István király ünnepe nemcsak magyar ünnep, hanem egész keresztény Katolikus Egyházunk ünnepe is – hangsúlyozta szentbeszédében az ünnepi szentmise szónoka, Orosch János nagyszombati érsek. A Hartvik-legenda szerint Szent István Krisztust hordozta ajkán, szíven és cselekedeteiben, emellett az volt a szándéka, hogy népe Krisztusban hívó nép legyen.

Amikor a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia 2006-ban imaévet hirdetett a nemzet lelki megújulásáért, sok külföldi egyházmegye is csatlakozott, így a felvidéki magyarok is imádkoztak a magyar nemzet lelki gyógyulásáért. Hűek kívántunk lenni Istenhez és hűek a nemzethez, amelyhez tartozunk – mondta Orosch János, hozzátéve: a hűség útja vezet a boldogsághoz. A felvidéki főpásztor szerint igenis megvalósítható Szent István példája, az Istenhez, Egyházzhoz, hazához és családhoz való hűség.

(Folytatás a 3. oldalon)

A bíboros megáldja az új kenyeret

(MTI-Fotó)

HITÜNK KÉRDÉSEI

Isten irgalma és a bűnbánat

Az Egyházban különböző formái vannak a bűnbánatnak. A szentmise liturgiájában megvalljuk, hogy bűnös emberek vagyunk. Vannak bűnbánati imák, amelyeket közösen vagy egyénileg végzünk. A gyónásnak pedig szentségi rangja van, mert a bűnbánatot és a fölödozást a megbocsátó Isten kegyelmével kapcsolja össze.

Mindennapi életünkhöz tartozik – és így van, vagy legalábbis így volna ez jól – hogy ha csak apró (esetleg csupán vélt) sérelmet vagy kellemetlenséget okozunk is valakinek, bocsánatot kérünk. És az esetek többségében azt a választ kapjuk erre, hogy „semmi baj”, „rendben, felejt-sük el”. Drámai ellentéte ennek, amikor az Isten iránti bizalom elvesztése az embert a kétségbeesésbe taszítja. Ennek bibliai példája Júdás, akinek nem az volt a legnagyobb bűne, hogy Jézust elárulta, hanem az, hogy nem bízott Isten irgalmában – és ezért az öngyilkosságot választotta.

A bűnbánat mélyen érinti emberi egzisztenciánkat. A Biblia üzenetében ezért kiemelt jelentősége van Isten irgalmának – ezzel együtt persze az ember részéről a kiengesztelésnek is. A különféle vallásokban jelen lévő áldozatbemutató üsdiktől erre irányul. Jézus Krisztus keresztfeloldozata teljesíti be mindezt. Keresztelő János szerint Ő az „Isten Báránya, aki elveszi a világ bűneit” (Jn 1,29). A Szentírás visszatérően utal a könyörülő Istenre és a bocsánatért hozzá forduló emberre. A keleti ortodox és katolikus egyházak liturgiájából emlékeztet az „Uram irgalmazz!” refréncént való ismétlése.

Mit jelent ez embervoltunk szemszögéből nézve? Beható figyelmet érdemel ebben a vonatkozásban a nem vallásos, nem hívő ember megnyilatkozása, szemben az isteni kegyelmet kérőkkel. Előbire jellemző a mondas: „Isten megbocsát, de én nem.” Az evangéliumban azonban Jézus nyomatékosan értésére adja az őt erről kérdező tanítványainak, hogy nem egyszer, de „hetvenszer hét-szer” kell tudni megbocsátani. A jelképes kifejezés arra utal, hogy mindig késznek kell lennünk a megbocsátásra. – Persze ennek is megvannak a feltételei, mint a gyónásban.

A vallásilag nem motivált „természetes ember” stílusára vall a mondas: „Ezt soha nem bocsátom meg neked.” A bosszúvágy szintén erős lehet az emberekben. Ugyanakkor vannak javíthatatlan, bűnükben makacsul kitartó emberek, akiknek esetében az engedékeny megbocsátás akár súlyosan kártékony következményekkel is járhat – az ártatlanokra nézve. Különböző változatokban előfordult már, hogy a gyilkost például

hús éves börtönbüntetésre ítélték, aztán tíz év múlva „feltételesen” szabad lábra helyezték, amit ő nem sokkal utána újabb gyilkosságokkal „hálált meg”...

Vannak, akik az örök poklot nem tudják összeegyeztetni Isten irgalmával. Valójában persze a pokol mivoltát kellene megfelelően tisztázni – a kinyilatkoztatás alapján. A „tűz” vagy a „külső sötétség” emberi hasonlatok. A pokol lényege az üdvözült létforma végérvényes elvesztése. Ne feledjük el, hogy beszélünk földi pokolról is, és van életfogytiglani börtönbüntetés, sőt előfordul, hogy az Egyesült Államokban egy többszörös gyilkost esetleg „készeresen életfogytiglani” börtönbüntetésre ítélnék, ami persze irreális. Hamis tehát a tétel: „Vedd ki a vallást az ember életéből, és megkapod a tiszta és önmagában is jó emberi természetet.”

A pusztán emberi megbocsátás és az Isten irgalmát kérő, vallási jellegű bűnbocsánat több vonatkozásban különbözik egymástól. Vannak rejtett bűnök, amelyek pusztán emberileg nem szorulanának bocsánatra, mert a másik nem is tud róluik. Előfordul azonban, hogy a bűnös ilyen esetekben is elmondja, amit például a házasságban a másik ellen vétett. Még az is többször megtörtént, hogy valaki önként jelentkezve vállalta a börtönbüntetését, mert már „nem bírta tovább”. A lelkiismeret azonban a nem vallásos emberekben is kifejti hatását, ugyanakkor a kiégett lelkiismeret sem kizárható. Emberi tapasztalat, hogy a lelkiismeretet terhelő bűn kimondására erős késztetést érzünk. Vannak, akik a bizalmasuknak „gyónják meg” még a gyilkosságot is, amit elkövettek.

A keresztény életben a gyónás olyan érték, amelyet csak a hittel élő ember tapasztalhat meg. A hittől idegen világ ezzel szemben olyan „terápiáktól” is hirdet, amelyek magától a bűntudattól kívánják megszabadítani az embert – holott ez csakis a beteges büntudat, a túlzott aggályosság esetében volna igazolható. Az egyes ember büntudata – mint önismeretének és a világ rendjének tudása szempontjából nagyon is fontos a társadalom normális élete szempontjából. Hiszen komoly és igen veszedelmes eltévelyedés-ként kell értékelnünk, hogy bizonyos szubkultúrákban – bűnözői csoportokban – annak van tekintélye, aki már gyilkolt. Akár valóban elkövette a tettet, akár csak

dicsekszik vele... Olyan is előfordul, hogy a gyilkos így védekezik: „Nem vagyok bűnös, csak rossz helyen voltam rossz időben”, ami a büntudat súlyos deformálódására vall, filmek hatására.

Az Isten irgalmába vetett hit a létbizalmat erősíti. Ellentéte a magára hagyott ember, aki úgy véli: „A bűnöm magánügy.” De senki sem oldozhatja föl önmagát. Jézus Krisztus üzenete, hogy a Szentlélek a „vigasztaló” (Jn 14,26). Az őszinte bűnbánók vigasztalója is. Ő a megtérés Lelke. Nemcsak a látványos megtéréseké – amilyen Pálé vagy Ágostoné –, hanem azé az állandó megtérése is, amely az emberi élet egészét érinti, és amelynek természetes alapja a lelkiismeret vagy a közösségi élethez való alkalmazkodás. Aki azonban Istenhez megtér, annak az emberhez is meg kell térnie.

A Katolikus Egyház híveinek évente legalább egyszer gyónniuk kell. Különös, hogy azok gyónnak legtöbbször, akiket nem terhelnek súlyosabb bűnök. Gondoljunk a lelki emberekre. A gyónás tehát nemcsak a bűnök megbocsátására hivatott, hanem önvizsgálat és lelki megújulás is egyben. Van ugyan kivételes esetekben egyetemes fölödozás is, de az nem helyettesítheti azt a gyónást, amelyben az egyén vall belső életének és cselekedeteinek megítéléséről a papnak, aki őt meghallgatja, lelkiileg segíti, és akit a szigorú titoktartás kötelez. A gyónás esetenként olyan részletes önfeltárás lehet, amely a pszichoanalízishez hasonlítható. Csak éppen díjtalan, és amint azt tapasztalatok hitelesítik, olykor hatásosabb is annál. Egy fiatalasszony depresszióba esett, és megpróbált mindent, járt pszichológushoz, de végül egy őszinte gyónás gyógyította meg. Ha valaki úgy gondolkodna, hogy miért nem lehet a bűnöket hívő emberekként egyenesen Istennek megvallani, akkor a válasz az, hogy ez is lehetséges. Csakhogy korunk embere, ha valamilyen igényesebb technikai eszközt vásárol – például karórát –, fontosnak tekinti a megfelelő garanciát. Az őszinte bűnvallás garanciája a Katolikus Egyházban ez: „Én téged fölödozok az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében.” A lelki megkönnyebbülés és megújulás élménye pedig a kegyelem megtapasztalása a maga sajátos jellegében. Aki közvetlenül Istenhez kíván fordulni bűnbánatával, annak nem adatik meg a fölödozás garanciája.

A bűnében megtévedt ember segítségre szorul. A keresztény hit nagy ajándéka, hogy Isten kegyelmével a legsúlyosabb bűnök közül is van kiút, mert az őszinte bűnbánó, aki kész jóvátenni bűneit – annak büntetőjogi következményeit is vállalva –, bocsánatot nyer, és megújíthatja igaz emberségét.

† Boda László

IMASZÁNDÉKOK

Szeptemberre

Egyetemes szándék: Hogy az értelmi fogyatékosok megkapják azt a szeretetet és segítséget, amelyre a méltóság teljes élethez szükségük van.

Az értelmi fogyatékosok száma a világon sok milliót tesz ki. Ők minden ember között a legkiszolgáltatottabbak. Maguk erejéből nem tudnak sem gondolkodni, sem akarni, és ezért a leginkább rászorulnak mások segítségére. Ha ezt a segítséget nem kapják meg, elpusztulnak. A családok számára is nagy megpróbáltatás, ha értelmileg fogyatékos gyermekük születik. Mélyen hívő, buzgó szülőknek kell lenniük, hogy egy ilyen gyermeket is szeretettel elfogadjanak és felneveljenek.

Emlékszem, amikor még Japánban tartózkodtam, meglátogattam egy ismerős keresztény házaspár, és a következő történetet mondta el nekem. Első gyermekük egészségesen született, de a második születésekor gondterhelten arccal jött ki az orvos a műtőből. A folyosón izgatottan várakozó édesapa már ebből sejtette, hogy valami baj van. Az orvos pedig megszorította az apa kezét, és odasígtta neki: „Baj nélkül megszületett egy kisfiú. Az édesanyja jól van, de a gyerek Down-kóros. Felnevelik? Vagy helyezzük-e el egy betegintézetben? Beszélje meg feleségével a dolgot. A gyerek nem fog sokáig élni, mert a szíve is hibás.” Ez bizony nagy sokk volt a szülők számára. Megbeszéltek egymással a kérdést, és a következő megegyezésre jutottak: „Isten a mi kis családunkba küldte ezt a fiúcskát, azért hogy mi mutassuk meg neki az Isten szeretetét. Mától legyen ez a mi életfeladatunk!”

Úgy is tettek. Nagy gonddal és szeretettel nevelgették a szegény kisbabát, és annyira vigyáztak rá, hogy az orvos jóslata ellenére, szépen növekedett egy teljes évig. Meg is ünnepelték az első születésnapját finom tortával, amelynek közepén egy kicsi gyertya égett. A születésnap után a szülők elhozták hozzá ezt a gyereket, hogy megmutassák. Nagyon látszott az arcán a Down-kór jellegzetes formája, de amikor kezembe adták és rámosolyogtam, kedvesen visszamosolygott. Ez volt az egyik utolsó mosolya: mert egy hétre rá értesítettek a szülők, hogy a kicsi meghalt.

A szülők megsiratták, és azon kezdtek el tanácskozni, hogy merjenek-e még egy gyermeket vállalni. Már nem voltak fiatalok, és ha a szülők idősebb korúak, nagyobb a veszély, hogy Down-kóros gyerekek születnek. Ők azonban mégis arra szánták el magukat, hogy Istenben bízva még egy gyereknek adnak életet.

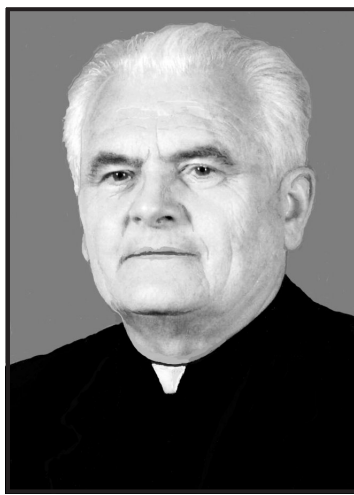
(Folytatás a 4. oldalon)

ELHUNYT BODA LÁSZLÓ

Boda László, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittudományi Karának nyugalmazott erkölcszociológia professzora, az Életünk és a Keresztény Élet hetilap állandó szerzője életének 85. évében elhunyt. A Hitünk kérdései rovatnak – Frank Miklós atya halála után – éveken át Boda László atya volt a szerzője. Szakmailag, teológiailag igényes cikkeit sokrétű ismeretanyagával tette színesebbé. Lelkiismeretességét, ügyszeretetét mutatja az is, hogy már súlyos betegen megírta a következő lapszámokba szánt cikkeit, egészen az év végéig. Az alábbiakban a katolikus egyetem honlapján megjelent visszaemlékezéséből közlünk.

Boda László professzor pályafutása során – korát megelőzve – hangsúlyozta tudományterületén az interdiszciplináris megközelítés szükségességét. Sőt, mondhatnánk azt is, hogy egyfajta „polihisztorságra” törekedett. Gondoljunk csak az intertestamentális zsidó történelem „fehér foltjainak” kutatására, az *Aeneis*t elemző írásaira, az inkulturáció vizsgálatára, vagy a Turini Lepellel foglalkozó tanulmányaira, stb. Nála az európaiság nem csupán hangzatos szólam volt, hanem mélyen a személyiségébe ivódott kultúra és vallásosság, amit ékes magyarsággal előadott óráin is érezni lehetett.

Drégelypalánkon született 1929-ben. Az esztergomi küsszeminarium elvégzése után teológiai tanulmányait a Budapesti Római Hittudományi Akadémián végezte. 1953-ban szentelték pappá, doktori disszertációját a Szentlélek ajándékairól írta *Intuáció és ihlet a természet és a kegyelem rendjében* címmel. Kétéves lelkipásztori szolgálat után, 1955-től teológia

tanár az Esztergomi Hittudományi Főiskolán. 1973-ban a Pázmány Péter Hittudományi Akadémia professzorává nevezték ki, ahol 2001-ig volt az erkölcszociológia tanszék vezetője.

Hosszú tanári munkássága során sok, és kiemelten fontos tudományos munkát írt. Első ismertebb könyve *A keresztény nagykorúság erkölcszociológiája* című alkotása (1985) volt. Legjelentősebb műve a négykötetes egyetemi erkölcszociológiai tankönyvsorozat, melyet az ország hittudományi főiskoláin kötelező tankönyvekként használtak, és a hívek is szívesen olvastak. Teológiai szempontból további jelentős alkotásai az *Inkulturáció, Egyház, Európa* (1994), és a *Természetjog, erkölcs, hu-*

mánium (2001). Az Egyház missziós küldetése szempontjából fontos küldetést teljesített, amikor tavaly megírta a *Hitünk önvédelme* című munkáját (2013), amelyben a korunkban felvetett kérdésekre válaszol. Írásai külföldi lapokban is megjelentek. Több nemzetközi tudományos szervezetnek, így például a Szocietas Ethica testületnek tagja volt. Széles műveltségű emberként foglalkozott képzőművészettel, és történelemmel. Kiemelkedő munkája elismeréseként több hazai és külföldi kitüntetésben is részesült. Így például a szomszédos Ausztriában, a társadalomban végzett munkájáért Leopold Kunschak-díjjal tüntették ki, Amerikában az Egyesült Államok Biográfiai Intézete a kulturális alkotások aranylemeze díját vehette át.

*

Boda László professzorról néhány hónapja többrészes portréfilmet készített a Keresztény Élet Portál, amely megtekinthető a *keresztényelet.hu* weboldalon. □

„ISTEN JÖVŐT NYIT SZÁMUNKRA”

A nagyváradi székesegyház búcsúja

Nagyváradon Nagyboldogasszony napján tartották a székesegyház búcsúünnepét.

Aki Máriát keresi, Istent keresi, aki Máriát szereti, Istent szereti – mondta Böcskei László püspök, aki hangsúlyozta: Istennek terve van minden emberrel, nem pusztán e világ korlátai közé szorít minket a jelenben, hanem jövőt nyit számunkra, az örökkévalóságba hív és vezet bennünket. A Szűzanya olyan példakép számunkra, aki megmutatja, miként tudunk meghajolni jószágos Atyánk ezen terve előtt, mit feltételez az Isten akarata szerinti élet, amely célt és célba jutást jelent. Másfelől Nagyboldogasszony napja arra is emlékeztet, hogy Isten meghívásának jegyében kell alakítanunk életünket, és hálát kell adnunk az Úrnak kiválasztottságunkért, megszólíttóságunkért.

SENTE ISTVÁN...

(Folytatás az 1. oldalról)

Szent István ugyanakkor azt hagyta örökségül intelmeiben, hogy az egynyelvű, egyszokású ország gyenge, esendő. Orosch János ezért is hangsúlyozta, hogy Árpád-házi szentjeink és az őket követő magyar szentek milyen ragyogó példát mutattak erre. Szent Erzsébettől kezdve sok szent magyar asszony: feleségek, édesanyák és szerzetesnők szereztek elismerést külföldön a magyaroknak. Ugyanakkor nem szabad elfeledkezünk arról, hogy mi, magyarok is milyen sokat köszönhetünk azoknak a szent asszonyoknak, például a bajor Boldog Gizellának.

Az érsek ezt követően kitért arra, hogy manapság mennyire jellemző az, hogy csak azt vesszük figyelembe a keresztény hitből, ami tetszik nekünk. A bűn állapotát elhagyjuk, de nehézségekre esik arról lemondani, ami a bűnben kellemes. Tekintetünket ugyanúgy hátra, a bűnre fordítjuk, ahogy Lót felesége tette, vagy a választott néphez hasonlóan visszavágyunk az egyiptomi húsos fazekakhoz. Kierkegaard jegyezte le, hogy az ír keresztények szándékosan nem merítették be a keresztvízbe a gyermekek jobb kezét, hogy az pogány maradjon: hogy forgathassa vele később a kardot, és más rosszat is tehessen vele. Szent István jobbján azonban nem egy pogány testrészt, az Úr Jézus áldását osztogatta ez a kéz – figyelmeztetett Orosch János.

Orosch János nagyszombati érsek

kért, hogy az életünk végén találkozhasunk vele a mennyben.

A főpásztor azt kérte az egybegyűltekől, hogy imádkozzanak a szenvedőkért, az üldözöttekért, a háborúk áldozataiért. Majd egy évfordulóra hívta fel a hívó közösség figyelmét: kétszáz évvel ezelőtt született Lipovniczky István, aki 75. főpásztorként 1868–1885 között vezetett az egyházmegyét. A hazaszeretetről is híres püspök életét Fodor József püspöki helynök ismertette.

Az ünnepi szentmise szónoka, Balogh Attila kőbányai plébános arról beszélt, mennyire fontos, hogy az Egyház beszélő és élő kövei legyünk, olyanok, akik bátran szólnak hitről, reményről, vigaszról, a Krisztus-követés örömről.

(Erdon.ro)

A nagyszombati érsek számba vette, milyen megtévesztő nézetek fenyegetik a keresztényeket manapság is, mint például az újpogányság, az ősmagyar gondolkodás, a hedonizmus, az okkultizmus különböző válfajai vagy mondjuk az eutanázia elfogadása. Szent Pál szavai hozánk is szólnak: ugyanazt valljuk mindnyájan, ne szakadjunk pártokra.

A kommunista rendszerben az Egyházat elnémították, bezárták – mondta Orosch János, aki szerint ezzel a rendszer kétszínű embereket nevelt. Sokan megszokták ezt a fajta magatartást, és ma is eszerint élnek, ezért lehetséges az, hogy olyan kevés az összetartás, az emberséges magatartás, a másik melletti kiállás.

Szent István a legértékesebb örökséget, Jézus Evangéliumát hagyta ránk – fogalmazott az ünnepi szónok. Első királyunk nemzetét másokat tisztelővé tette, és a Boldogságos Szűzanya oltalmába ajánlotta. Ezért nemcsak a múltunk dicső, jövőnk is ígéretek – mondta a főpásztor, aki azt javasolta, hogy mi, magyarok mindenekelőtt a keresztény hit gyakorlásában legyünk nagyok.

A szentmise végén hagyományos módon megtartották a Szent Jobb-körmenetet.

A szertartáson részt vett Áder János köztársasági elnök, Orbán Viktor miniszterelnök és Darák Péter, a Kúria elnöke, valamint az állami, társadalmi és kulturális élet számos képviselője. A testvéregyházak képviselői között közel-keleti vezetők népes küldöttsége is jelen volt.

Magyar Kurír

A BEFOGADÁS...

(Folytatás az 1. oldalról)

Hiszen azok az országok, amelyek szintén a németek szövetségesei voltak, de még a háború alatt kiugrottak, jól jártak. Kozma Imre úgy vélekedett, talán emiatt ébredt fel a német lakosságban a magyarokkal szembeni adósságtörlesztés vágya, és ez elsősorban a magyaroknak küldött adományok formájában valósult meg – fejtette ki.

Hozzátette: fontos volt, hogy a németországi máltaiak a kezdeményezés mögé álltak. A szervezet hitelesítette a segélyakciót, és egyben mozgósította is azokat, akik segíteni akartak. A kilencszáz éves máltai rend erkölcsi hite, tekintélye jelentette az embereknek a garanciát, hogy adományaik eljutnak oda, ahol szükség van azokra.

Az MMSZ 1989-es megalapítása pedig még erősebben összekapcsolta a két

országot – hangsúlyozta Kozma Imre, hozzátéve, így 1989 nyarán már kézenfekvő volt a nyugatnémet képviselő számára, hogy az MMSZ-től kérjen segítséget a keletnémet menekültek ellátásában.

Kozma Imre, aki 1977-től húsz éven keresztül a volt zugligeti Szent Család-templom plébánosa, kijelentette: az az egyházközség volt az MMSZ „bölcsője”. Ott jött létre egy olyan újszerű keresztény közösség, amelyben a közösséghez való tartozás egyben a karitatív munkával való azonosulást is jelentette. Úgy fogalmazott, ezek az emberek áttörték saját határaikat, megszabadultak önzésüktől, és közösségi emberré váltak. Ők vállalták magukra a XII. kerület legkiszolgáltatottabb embereinek gondozását. Így 1989 nyarán, amikor ezer embernek kellett segíteni, a közösség tagjai már megfelelő tapasztalattal rendelkeztek – mondta az interjúban Kozma Imre. □

A BÉKE ÉS A KIENGESZTELŐDÉS KÖVETEKÉNT...

Ferenc pápa Dél-Koreában

Augusztus 18-án véget ért a Szentatya koreai utazása, amelyet a béke és kiengesztelődés üzenetével zárt le. Federico Lombardi szentszéki szóvivő a Vatikáni Rádióknak értékelte az ázsiai utat.

Ferenc pápa augusztus 17-én, vasárnap az ázsiai püspökökkel tartott találkozója alkalmával is hangsúlyozta, hogy elő kell mozdítani a párbeszédet és a találkozás kultúráját, különös tekintettel az empátia készségre. A szentszéki szóvivő elmondta: a pápa mindig a találkozás kultúrájáról beszél. Az emberek akkor találkoznak, amikor a szív, az elme, vagyis a személy a maga teljességében készen áll a másik befogadására, megértésére. Ilyenkor a találkozásból kölcsönösen gazdagodnak, lelki, vallási értékekben gazdagabbá és jobbá válnak, mint a találkozás előtt. Erre az alapvető hozzáállásra van szükség az ázsiai kontinensen, ahol a különböző kultúrák, vallások és népek közötti párbeszéd kiemelten fontos – javasolta a pápa a kontinens püspökeinek. Ez a párbeszéd az empátiát, az összhangra való készséget, az egy hullámhosszra kerülést is jelenti, amikor a személy saját teljességében kész a másik befogadására, hogy ösztönösen megértsék egymást. Ez nem pusztán intellektuális, formális művelet, hanem olyan valami, amelyben egész lényünk részt vesz. Ezért találjuk meg gyakran a pápa „szótárában” ezt a témát, amely a találkozás kultúrájában valósul meg – mutatott rá a szentszéki szóvivő.

Az ázsiai ifjúsági találkozó miséjének homíliája a rendezvény témája köré összpontosult: „Ázsiai ifjúság, kelj fel!”. Ezzel kapcsolatban Federico Lombardi megállapította: a szentbeszéd azokat a szavakat elemezte, amelyekről a találkozó szólt. A pápa lelkesedést akart önteni a fiatalokba, akik gyakran nehéz helyzetben élnek kisebbségként olyan közegben, ahol súlyos társadalmi és gazdasági következményekkel jár vallási hovatartozásuk. Tehát buzdítani kell őket, a méltóság felfedezésére és megélésére helyezve a hangsúlyt.

Nagyon szép példát állít a fiatalok elé a vértanúk tanúságtétele, hiszen ők va-

Buzdítani kell a fiatalokat

lóban a keresztény élet hősei. Önmagukat adták a legkeményebb helyzetekben is, amikor hitük és életük forgott kockán, hogy megerősítsék hitük pozitív mivoltát. A koreai vértanúk a társadalmi egyenlőség és jótékonyág iránti elkötelezettség mártírjai is. Olyan társadalomban éltek, amely elutasította a gyengébbnek és alacsonyabb rendűnek tartott személyek iránti figyelmet. A Szentatya tehát a mindig szilárd hiten alapuló bátorság, lelkesedés és öröm útját jelölte ki a fiataloknak. Ez a hit pedig a Krisztussal való találkozásból, Krisztus megismeréséből és a vele való barátságából fakad.

2017-ben Indonéziában tartják a következő ázsiai ifjúsági találkozót. A pápa indonéz fiatalokkal is találkozott, akik nagyon szép kulturális műsort adtak elő, amelyben bemutatták a félsziget kultúrájának gazdagságát és sajátosságait. Öt különböző kultúra táncait láttuk, ami tanúsítja, hogy az egymás befogadását, megértését nehezítő problémák jelen vannak Indonéziában is. A koreai után a nagyon eltérő indonéz helyzet felé vezető újabb állomás jelzi, hogy az Egyház milyen nagy utat jár be a különböző szituációk között. Továbbá azon kultúrák és a helyzetek sokszínűségének csodáját is mutatja, amellyel az Egyház találkozik és szembesül, hogy az Evangélium által segítse őket, hogy a legjobbat tudják nyújtani önmagukból – zárta kommentárját a szentszéki szóvivő.

Magyar Kurír

ÁZSIAI IFJÚSÁG...

(Folytatás az 1. oldalról)

Ezt az utat kell választanotok. Ez az út az, amely leküzd mindent, ami fenyegeti a reményt, az erényeket és a szeretetet életekben és kultúrátokban. Ezáltal fiatalok ajándék lesz Jézusnak és a világnak.

Mint fiatal keresztények, nem pusztán az Egyház jövőjének vagytok egy része: szükséges és szeretett része vagytok az Egyház jelenének is! Maradjatok egységben, hogy építsetek egy szentebb, még misszionáriusabb és alázatosabb egyházat, egy olyan egyházat, amely szereti és imádja Istent, szolgálja a szegényeket és a magányosokat, a betegeteket és a kirekesztetteket.

Keresztény életekben számos kísértéssel találkoztok majd, mint a mai evangéliumban a tanítványok (Mt 15,21–18). El akarták küldeni az idegent, a szükségét szenvedőt, a szegényt és a vigaszra szorulókat. Ezek az emberek megismertik az evangéliumi asszony kiáltását: »Uram, segíts rajtam!« A kánaáni asszony kérése mindenkinek a kiáltása, aki szeretetet, befogadást, Krisztussal való barátságot keres. Ez a kiáltása anyai embernek névtelen városainkban, kiáltása sok kortársunknak, kiáltása azoknak a vértanúknak, akik ma is üldözöttek és halált szenvednek el Jézus neve miatt: »Uram, segíts rajtam!« Ez a kiál-

tás gyakran a mi szívünkől is felszáll: »Uram, segíts rajtam!« Válaszoljunk, de ne úgy, mint azok, akik elküldik a hozzánk fordulókat, mintha a szükséget szenvedők szolgálata akadályozna bennünket abban, hogy közel legyünk az Úrhoz. Nem! Olyannak kell lennünk, mint Krisztus, aki minden segélykérésre szeretettel, irgalommal és együttérzéssel válaszol.

Végül ennek a találkozásnak a harmadik témája: »Ébredjétek!« – arról a felelősségről szól, amelyet az Úr rátok bíz. Kötelességek, hogy éberben örködjétek, hogy ne engedjétek, hogy a nyomások, a kísértések és bűneink vagy mások bűnei ellankasszák érteinket az életszentség szépsége, az Evangélium öröme iránt! A mai zsoltár arra buzdít bennünket, hogy szüntelenül örüljünk és énekeljünk. Aki alszik, nem tud se énekelni, se táncolni, se örülni. Kedves fiatalok, »Isten, a mi Istenünk megáldott minket« (Zsolt 67,6), tőle kaptunk »irgalmasságot« (vö. Róm 11,31). Irgalmassága révén üdvözültünk.

Kedves ázsiai fiatalok! Abban reménykedem, hogy egységben Krisztussal és az Egyházzal, ezen az úton fogtok járni, Mária Anyánk, add, hogy vágyakozunk Jézusra; anyai szeretetteddel segíts nekünk, hogy elvigyük őt másoknak, hogy hűségesen szolgáljuk és tiszteljük őt mindenkor és mindenütt, ebben az országban és egész Ázsiában”

Vatikáni Rádió

Gyerekeknek

A FÜZET

Mindnyájan úgy születünk, hogy egy kis lufit szorongatunk a markunkban, rá van írva: gondjaim, bajaim. Aztán életünk során akkorára fújuk magunknak, amekkorára csak akarjuk. – Gyerekkoromból emlékszem erre a mondásra, családunk öreg barátja és orvosa, Pali bácsi mondotta gyakran. Arra utalt vele, hogy vannak emberek, akik minden kis kellemetlenséget hajlamosak eltúlozni, minden kis sérelmet szándékos bántásnak érezni – és lassan képesek elhinni azt a képtelenséget, hogy az egész világ az ő bosszantásukra, gyöttrésükre lett teremtvé.

Aligha véletlenül emlékszem Pali bácsinak erre a bölcs megállapítására, mivel a szüleim is gyakorta ismételték nekem. Merthogy én is ilyen gyerek voltam. Rendkívül szerencsétlennek éreztem magam, ha valami olykor nem sikerült, ha rossz jegyet kaptam, ha harmadik nekifutásra sem tudtam megoldani a matematikapéldát vagy levettem a lécet magasugráskor. Rádadásul az a fiú sem akart észrevenni, akit én már rég észrevettem. És amikor belenéztem a tükörbe, akkor megértettem, hogy miért. Mert csúnya vagyok – és egy tízéves lány számára aligha lehet ennél nagyobb tragédia.

Szüleim próbálták magyarázni, hogy nem vagyok csúnya, csak kicsit szeplős, és ez majd elmúlik. Hogy nem keseregni és az erősen kell, ha valami nem megy elsőre, hanem újra és újra megpróbálni. Hiába mondogatták, nem nagyon hittem nekik, hogyan is hittem volna! Mit láthatnak ők a világból, ha azt se látják, hogy én mennyire csúnya vagyok?!

Elkeseredésemben néha azt hittem, nekem sose fog sikerülni semmi.

Ilyen hangulatban érkezett el a tizedik születésnapom.

Nem sok kedvem volt az egészhez, akkoriban nemigen tudtam örülni sem-

minek. Minek is örültem volna? Nos, éppen ebben próbált segíteni az egyik ajándék. Mert édesapám – ellentétben velem, pontosabban azzal a kamaszlánnyal, aki akkor voltam – nem adta fel, hogy biztasson és bátorítson: ne adjam fel! Pedig sok-sok hiábavaló próbálkozás állt már mögöttem. Emlékszem, hosszas magyarázatokkal igyekezett meggyőzni, kizökkenteni fásult rosszkedvemből. Egyszer egy különleges fizikai kísérlettel is megpróbálkozott: egy szelet vajjas kenyeret élével a föld felé tartva tízszer egymás után leejtett a földre. „Látod, néha a vajjas felére esik, néha meg nem. Ne felejtkezz el erről, különben még elhiszed, mindig a vajjas felére esik, mindig a rosszabbik lehetőség valósul meg...”

És hogy ezt el ne felejtsem, a születésnap ajándékok között találtam egy szép füzetet, amelyre az volt írva: Mi jó történet ma velem? Édesapám azt kérte, mindennap írjak ebbe a füzetbe.

Évekig írtam is. És napközben figyeltem, mi jó történik velem – hogy este legyen mit írnom. Néhány hónap múlva már nem kellett olyan nagyon figyelnem, könnyebben észrevettem, hogy bár továbbra sem vagyok jó magasugró, de kis gyakorlással mégis valamivel magasabbra tehettem a lécet. A matek nem lett az erősségem, de a zongorázásban sokat fejlődtem. És ha az a fiú nem is, de egy másik észrevettem. Aki csinosabb is volt, és nem zavarták a szeplőim.

Ez jutott eszembe a napokban, a sokadik születésnapomon. És az is, hogy vegek egy szép füzetet a legkisebb unokámnak, hátha neki is segít megtanulni azt, amit annak idején szerencsére nekem is sikerült. Észrevenni: mennyi minden jó történik velem.

Erzsébet néni

Fiataloknak

JÉZUS – A SZEKTÁK TANÍTÁSÁBAN

Benkő Antal – a tavaly elhunyt jezsuita szerzetes fél évig volt a lelkipályozónk a pécsi szemináriumban – a szektákról és az új vallásokról szóló sorozatában tisztázta számunkra az egyházak, a szekták és az új vallások fogalmait, és rámutatott a szekták terjedésének néhány szempontjára. Az ő könyve alapján szeretnék én is elkövetkező cikkeimben bemutatni néhány új szektát és új vallást. A téma aktualitását az is adja, hogy itt, Londonban és Angliában sok Magyarországról érkezett, munkát kereső fiatal igyekszik közösséget is találni. És korántsem mindegy, valóban talál-e befogadó, élő, hitelteljes keresztény közösséget, vagy netán felszippantja őket valamilyen „gazdasági szekta” (például a szcientológia) vagy valamely más, új keletű álvallás, amelyből esetleg csak nehezen szabadulhatnak, esetleg súlyos lelki sérülésekkel.

Nem a szekták kritikája a célom, inkább csak néhány veszélyre igyekszem felhívni a fiatalok figyelmét. Döntő fontosságú kérdés egy magát kereszténynek hirdető vallási közösség hitelességét illetően, hogy mit tanít Jézusról.

Nemcsak közösségek, hanem „a maguk módján” hívő emberek körében is találkozhattunk például Jézus és az Egyház szembeállításával, amit így fogalmaznak meg: „Jézus igen – Egyház nem”.

A Katolikus Egyház vezetői – Ferenc pápa és a püspökök – újra és újra foglalkoznak földrészünk, Európa újraevangelizálásával, a szekularizált Európa lelki megújításával. A tények ugyanis azt mutatják, hogy a megkeresztelték nyolcvan százaléka nem gyakorolja vallását, legfeljebb csak keresztelés és temetés alkalmával közeledik egy egyházhoz.

Az elvilágiasodás, szekularizáció kétségtelen tény. A vallásszociológusok megfigyelték, hogy a nyugati világ csak egy bizonyos szinten szekularizálódott. A szakralitás, a *sacrum* nem tűnt el belőle egészen, sokkal inkább áthelyeződött: megtalálható például bizonyos újpogány eszméket valló közösségekben, mint a Magyarországon növekvő népszerűségnek örvendő sámánizmusban. Vagyis nem arról van szó, hogy a kereszténységtől távol került embertömegek érzéketlenek volnának a szakralitás, a transzcendencia iránt, inkább arról, hogy azt másutt, az ezotéria világában, keleti és egyéb vallásokban, esetleg ezek elemeiből kreált új világmagyarázatokban keresik. Világosan ki kell mondanunk: Európa ma nem keresztény – ám ez nem jelenti azt, hogy ne volna valamiképpen vallásos. Vagyis az emberek keresnek „valamit”, érzékelik az „e világon túlit”, a természetfölöttit. Még Jézus is „szerepet kap” számos ilyen új keletű lelki-szellemi mozgalomban. Más kérdés, hogy milyet...

A mai világban egyesek talán éppen a szektákban találják meg a szeretet melegét. Vannak, akik a közömbösségből vagy talán az ateizmusból térnek meg, mások viszont eltávolodnak az Egyháztól, az intézménytől, mert valami miatt kiábrándultak, mert nem találták meg a vallási élményt, amit talán egy új imaközösség vagy akár a keleti vallások elméleti gyakorlatai nyújtanak nekik...

Vagyis: Jézus igen – a hierarchikus Egyház nem? Erre a kérdésre fogunk választ keresni a továbbiakban!

(Folytatjuk)

János atya Londonból

BOCSÁNAT, KÖSZÖNÖM, KÉREM...

Pápai üzenet a latin-amerikai családpszichológus kongresszusra

„Család és szociális fejlődés a teljes élet és a missziós szeretetközösség megvalósulásáért” – ez volt a témája annak a családpszichológus találkozóknak, amelyet augusztus 4. és 9. között tartottak Panamában, a latin-amerikai pápai bizottság szervezésében.

A pápai üzenetet Raúl Martín püspök, az argentinai Santa Rosa főpásztor, a Latin-Amerikai Püspöki Konferenciák Tanácsa család, élet és ifjúság részlegének elnöke olvasta fel a kongresszus megnyitóján. A panamai családpszichológus konferenciát az októberi vatikáni rendkívüli szinódushoz kapcsolódóan szervezték meg, amelynek középpontjában szintén a család áll.

Üzenetében a pápa kifejezi, hogy teljes szívvel csatlakozik a megbeszéléshez, és elismerését fejezi ki a kezdeményezésért, amely a család olyan kedves és fontos értékét mozdítja elő.

„Mi a család?” – teszi fel a kérdést üzenete elején a Szentatya. Kiemeli: legégetőbb problémáin és szükségletein túl a család „szerepetközpont”, ahol a kölcsönös tisztelet és szeretetközösség törvénye uralkodik, amely képes arra, hogy ellenálljon a világ „hatalmi központjai” részéről érkező támadásoknak, manipulációknak, uralmi törekvéseknek. A család lehetővé teszi, hogy leküzdjük az egyén és a társadalom szembeállítását. A családban mindenki befogadásra talál, idősök és gyermekek egyaránt. Senkit sem rekesztenek ki a családból, amely bölcsője a találkozás és a párbeszéd kultúrájának, a szolidaritásra és a természetfeletti való nyitására.

IMASZÁNDÉKOK

(Folytatás a 2. oldalról)

A gyerek meg is született, és hála Istennek, teljesen egészséges. Kétéves korában őt is elhozták hozzám, és anyja ekkor boldogan mondta nekem: „Ez az én harmadik gyermekem annyira tele van energiával, hogy azt gondolom, hogy a Jóistenhez visszatért előző kisfiam minden energiája is órá szállt.”

Ebben az esetben tehát a szülők hite és szeretete megoldotta a fogyatékos problémáját, de a világban ma is élő sok-sok értelmi fogyatékos ember sorsa nem ilyen szerencsés. A társadalomban gyakran megvetéssel és gúnyolódással találkoznak. Másodrangú, sőt értéktelen személynek tekintik őket. Főképpen a szegény országokban kevés a kórház és az egyéb egészségügyi intézmény, amely emberhez méltó életet tudna biztosítani nekik. Ezért nagyon rászorulnak imáinkra. És azokért is imádkozunk e hónapban, akik az értelmi fogyatékosok szolgálatának áldozatos munkáját végzik.

Evangelizációs imaszándék: Hogy a keresztények, Isten szavától ihletve, elkötelezzék magukat a szegényeknek és a szenvedőknek nyújtandó segítségben.

Az az evangéliumi íge, amely a leghatásosabban indít a szegények és szenvedők segítségére Máté evangéliumának 25. fejezete, amelyben maga Jézus, kevéssel halála előtt, elénk tárta a világ végén bekövetkező végítélet jelenetét. Ezzel a beszéddel Jézus nem a végítélet pontos lefolyásáról akarta tájékoztatni hallgatóit – ez a szöveg is példabeszéd, mely értelmezésre szorul. Üzenete azonban világos. Jézus világbíróként mond ítéletet az egész emberiségről. Ő, akit annak idején a júdeai helytartó, Pilátus elítélt, ekkor majd a mindenség uraként mond döntő ítéletet az emberek végső sorsáról. A felmentő, illetve elmarasztaló ítélet okát és mércéjét pedig Jézus abban jelöli meg, hogy földi életünkben segítőtűk-e rászoruló embertársainkat, vagy pedig elmulasztottuk a segítségnyújtást. Hogy embertársainkkal szembeni viselkedésünknek miért van ilyen örök érvényű jelentősége, Jézus a

Ferenc pápa kiemeli a család két sajátos jellemvonását: a stabilitást és a termékenységet. Az első aspektus a halálig tartó hűség szereléből származik, és az emberi társadalom alapvető szövetét alkotja, annak összetartó, kohéziós erőt és szilárdságot ad. Ami a termékenységet illeti, nem pusztán az új nemzedék születését jelenti, hanem egy „új világ” létrejöttét is, a lét láthatóhatárának kiszélesedése által. A reménytelenség és a vereségek ellenére a tisztelet és bizalom alapuló együttélés lehetséges, mert a család – szemben a világ materialista felfogásával – az embert nem szűkíti le meddő haszonelvűségre, hanem irányítja és elkíséri legmélyebb vágyait.

A család az evangelizáció tárgya és egyben alanya. Olyan alapvető tapasztalat, amely növeli az ember Atyaisten felé való nyitottságát. A család az a hely, amelyben a hit az anyatejjel keveredik. Ebből a nézőpontból a családi szeretet megnevesít minden emberi cselekvést, és növeli azok értékét.

A pápa emlékeztet arra a három kulcsszóra, amellyel mindig élni kell a családban: bocsánat, köszönöm és kérem.

Ferenc pápa imádkozik a Guadalupe-i Szűzanyához, hogy közbenjárására minden család legyen „az élet, az egyetértés és a hit” forrása.

(Magyar Kurír)

következő két tömör mondatban fogalmazza meg: „Amikor megtettétek ezt egynek a legkisebb testvéreim közül, nekem tettétek”, illetve, „amikor nem tettétek meg ezt egynek a legkisebbek közül, nekem nem tettétek meg”.

A szentírás-magyarázók sokat gondolkodtak azon, hogy kiket nevez itt Jézus „legkisebb testvéreinek”. A napjainkban legerősebben magyarázat szerint, e „legkisebb testvérek” minden embert jelentik. Jézus tehát azonosítja önmagát minden szenvedő emberrel: ha őket segítjük, Jézust segítjük, ha őket nem segítjük, Jézust hagytuk magára.

E magyarázatot teszi magáévá a II. Vatikáni Zsinat is következő mondatával: „Nem imádkozhatunk Istenhez, mindenki Atyjához, ha az Isten képmására teremtett egyes emberek iránt nem vagyunk hajlandók testvérként viselkedni.” (Nostra aetate 5)

Élénken él emlékezetemben Japán két kórházában tett látogatásom. Mindkettőben japán katolikus szerzetesnők szolgáltak. Az egyik intézményben a nagaszaki atombomba sugárzása következtében megbetegedett emberek éltek. Már öregek voltak, de testüket még mindig rongálták a bomba sugara. Éppen valami ünnepet tartottak a kórházban, és az öreg betegek, a kedves, fiatal japán apácák vezetésével énekelgetve körtáncot jártak. Az apácák nagy szeretettel biztatták és támogatták az öregeket, pedig ezeknek az öregeknek nagy része nem volt keresztény. A másik kórházban fogyatékos gyermekeket ápoltak. Sok volt közöttük az értelmi fogyatékos, és ez meglátszott külsejükön is. Az itt szolgáló japán apácák is bámulatos türelemmel és szeretettel viselték gondját a rászorulóknak.

„Egynek a legkisebb testvéreim közül...” Akár ételre, akár szeretetre éhesek, akár italtra, akár megbecsülésre szomjasak ezek a „testvérek”, ne menjünk el mellettük, csak saját ügyeinkkel törődve, ahogy – Jézus példabeszéde szerint – a pap és a levita tette, amikor meglátták az útfélen heverő sebesültet. Imádkozunk e hónapban, hogy nálunk is, és a missziós országokban is növekedjen a „másokért élő emberek” száma.

Nemeshegyi Péter SJ

Floridai levél

SZAKÁCSKÖNYV

A könyvkereskedésekben se szeri, se száma a piacra dobott szakácskönyveknek. S jóformán nincs az a terület, amelyet ne vennének célba, az ingyencsalatok elkészítésének praktikáitól az egészség megőrzésének titkain át a különféle betegségekben szenvedők legmegfelelőbb étrendjeiig. Ember – illetve háziasszony – legyen a talpán, aki eligazodik ebben a tömkelegben.

Mai témánk egy rendkívüli szakácskönyv, mely már a címével kiugrik a sorból, hiszen ki látott már olyan étellekkel foglalkozó munkát, amelynek a borítójáról egy hatalmas béka néz ránk, a címe pedig: *Béka a mocsárban. Nem kell megijedni!* (A „béka” később szerepel az édességek között egy inycsiklandozó csokis, vagyis „mocsár” sütemény receptjébe bújva.)

A szokatlan külsejű munka jótékony célra született, egy dél-angliai iskola tanári kara, teljes személyzete és a mamák közreműködésével! Egész oldalas fényképsorozatokról ismerjük meg a mosolygós, bolondozó vagy komoly, csinos egyenruhát viselő fiúk és lányok mindennapi életét, akik az egyes ételhez fűzött megjegyzéseikkel színesítik az amúgy sem unalmas munkát. Csak egy példa a négyéves Alfred megjegyzése: *ha valamilyen enniivaló, akkor káposzta szeretnék lenni, mert akkor senki sem enne meg...*

Mielőtt tovább mennék, meg kell említenem, hogy személyes „érdeklődésem” is van ebben a könyvben, ugyanis Angliában élő keresztlányom öt éves kislánya, Francesca, kétszer is szerepel benne. Egyszer egy remek cseresznyéspite otthonról hozott receptjével, majd egy banános édességet kiegészítő rajzával: *felölttet játszva, magas sarkú cipőben, banán-szoknyában, gyöngysorral a nyaka körül új-jong a jól sikerült sütés után.*

A gyerekek rajzai és megjegyzései külön tanulmányt érdemelnének, hiszen ezek mind őszinte kijelentések, akár jónak, felségesnek, akár rossznak, ehetetlennek tartanak valamit. Nem tudom, a két négyéves, Hugo és Olivia honnan szedte ezt a feketén látó előjelzést, amely szerint a jövő emberei már csak „halott bogycákat, fákat, papírokat és füvet fognak enni...”

Említettem, hogy jótékony célra állt össze a munka, mégpedig az egyik súlyos vesebajjal, az Alport-szindrómával kapcsolatban. Az Alport UK társaság célja, helyesebben „missziója”, hogy – a nemzetközi tudományos társaságokkal, a családtagokkal, és a segítő egyénnel karöltve – emberhez méltó életet biztosítsanak a betegségben szenvedőknek.

A borítólapon belső oldalán az Alport UK köszönetének kifejezésével felsorolja mindazon cégeket, tekintélyes adományokkal segítő egyéneket, akik lehetővé teszik munkájukat.

A közkedvelt, nagy sikerű szakácskönyveket író Lucy Young nagy örömmel fogadta a gyerekek által „inspirált”, elragadó munkát, mivel alapvetően fontosnak tartja, hogy ne csak a lányok, de a fiúk is megismerkedjenek a főzés tudományával, amely így kapcsolatba hozza őket az uralkodó gazdasági helyzettel is.

De Lucy ennél tovább megy, arra biztatván mindenkit, hogy főzzenek meg mindent otthon! S ha úgy jön, osszák meg a barátaikkal is. Ezzel a megjegyzésével Lucy aláhúzza az egyre igazolhatóbb ténnyel, vagyis, hogy a „terített asztal”-nál közösen eltöltött értékes idő megszilárdítja a család alapját, és lehetővé teszi az oly fontos beszélgetéseket.

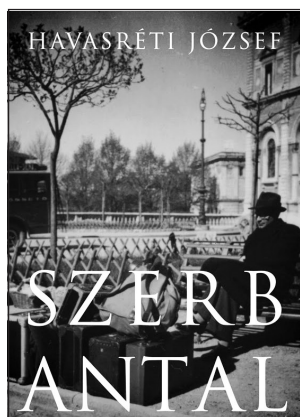
Bitskey Ella

ÚJ KÖNYV SZERB ANTALRÓL

Kevesen ismerték úgy a magyar és a világirodalmat, mint a múlt század vérvivataros korszakának áldozatul esett Szerb Antal. A II. világháborút követő nemzedékek is – a mai napig – szívesen forgatják azt a két vastkos kötetet, amelyben Szerb Antal a magyar és a világirodalomról összegyűjtött ismereteit foglalta össze. Ellentétben Babits Mihállyal, aki költőként a XX. század első felének legjelesebb alkotói közé tartozik, Szerb Antal nem lexikális tudást halmozott fel a két monográfiában. Babits műve, *Az európai irodalom* némileg forrásmunkaként szolgált Szerb számára is, de inkább a szárazon megírt egyetemi tankönyveket idézi, és még a szecesszió egyik legjobb angol képviselőjének, Aubrey Beardsleynek illusztrációitól sem lesz élvezetesebb. Szerb Antal 1934-ben kiadott, magyar irodalomtörténetének előszavában nem átalított a „régis humanisták áhitatos pletykálkodásáról” írni, ezen azonban nem hálózobaittkok közreadását értette, hanem személyes példaképeinek az akkori korszakot és egyént jellemző apróságainak összegzését.

A pécsi egyetem Kommunikáció- és Médiatudományi Tanszékének munkatársa, Havasréti József, a két világháború közötti magyar irodalmi élet kiváló ismerője, nemrég vastkos kötetben tette közzé több éven át folytatott kutatásainak eredményét

Szerb Antalról. A tudományos igénnyel, de mégis olvasmányosan megírt pályaképből kirajzolódik a múlt század első felének egyik igencsak talányos, de egyben rendkívül termékeny alkotójának tragikus élete. Megismerjük a szellemes regényírót és a nagy tudású irodalmárt, aki a múlt század eleji zsidó asszimiláció egyik legzetes képviselője volt.

Szerb Antal Budapesten született 1901-ben, kereskedő családban. Hat éves volt, amikor felvette a katolikus hitet, keresztapja a korabeli katolicizmus kiemelkedő személyisége, Prohászka Ottokár székesfehérvári püspök volt. Gimnáziumi tanulmányait a pesti piaristáknál végezte, ahol irodalomtanára Sík Sándor volt. Egész gyerekkorát a művészetkedvelő család légköre, a katolikus hitélet, a cserkészlet és kiváltképpen a piarista papköltőtől, Sík Sándortól kapott szellemi útravaló jellemezte. Már a gimnáziumban is rendkívül sokat olvasott, és ez a szenvedélye az egyetemen, majd tanári pályája során

is megmaradt. Havasréti József nemrég megjelent könyvéből is kitűnik, hogy Szerb Antal elsősorban az irodalomnak élt, a könyvberek jellegzetes tulajdonságaival.

Élete végéig félnék, törekeny ember maradt, aki került a feltűnést. Sokan elefántcsonttoronyba húzódo, apolitikus gondolkodónak tartották, akit a katolikus vallás egyetemessége és lelki gazdagsága csodálattal töltött el, ugyanis érzelmi és intellektuális biztonságérzetet nyújtott számára. Egyetemi éveiben hitéletét tovább gazdagította a francia neokatolikus szerzők, kiváltképpen Paul Claudel művei iránti érdeklődése. Rövidre szabott élete során később már kevésbé gyakorolta vallását, hitét 1945 elején bekeverte haláláig nem vesztette el.

Az életművével foglalkozó szakirodalom igencsak kiterjedt, noha a kommunizmus idején főleg egysíkú megközelítésben tálták munkásságát, az elmúlt években megszaporodtak a regényírói és irodalomtörténeti al-kotásaival foglalkozó írások. Havasréti Józsefnek – egy-két apró pontatlanságtól eltekintve – sikerült olyan kötetet előállnia, amely mind a tudományos kutatók, mind pedig a Szerb Antal iránt érdeklődő átlagolvasó számára élvezetes olvasmány.

(Havasréti József: *Szerb Antal, Magvető Kiadó, 2013*)
Vincze András

A KERESZTÉNYEK RENDKÍVÜLI FELELŐSSÉGE

A taizéi prior a békéről és Roger testvéréről

A taizéi Kiengesztelőds templomában mintegy négyezer fiatal részvételével emlékeztek meg az ökumenikus szerzetesközösség alapítója, Roger testvér halálának kilencedik évfordulójáról augusztus 16-án, szombaton.

A közösség első vezetőjének tiszteletére az esti ima idején az oltár közelébe helyezték a Barátság-ikont, amely az egyetemes testvériséget jelképezi, valamint a béke és az egység meghatározó szimbóluma a Taizéi közösség számára.

„Roger testvér életében mindennél előrébb való volt a Krisztusba vetett töretlen bizalomból fakadó öröm, a lélek békéjének boldogsága” – fogalmazott esti elmélkedésében Alois testvér, a Taizéi közösség priorja.

A közösség vezetője hangsúlyozta: a megbo-csátó szeretetből sugárzó

béke az egyetlen fegyver, amellyel felvehetjük a harcot az erőszakkal, embertelenséggel szemben – ahogy tette ő is huszonöt évesen, a második világháború hajnalán, amikor Taizébe érkezett.

Napjainkban, a szörnyű gázai, iraki, ukrainai konfliktusok idején nekünk is így kell cselekednünk: ott, ahol élünk, ahol küldetésünk van. Roger testvérnek meggyőződése volt, hogy a keresztények rendkívüli felelőssége a béke előmozdítása. Nem vagyunk tehetetlenek! Biznunk kell abban, hogy minden helyzetben és időben, személyes életünkben és a világban is az isteni szereteté az utolsó szó. Ha hagyjuk, hogy ez az

Istenbe vetett bizalom átjárja az életünket, ha mi, keresztények egymással kiengesztelődve élünk, akkor együtt Krisztus békéjének jele lehetünk az egész világon – mondta Alois testvér.

Ferenc pápa pünkösdi felhívásához csatlakozva Taizében július óta minden vasárnap külön imádkoznak a békéért a szerzetesek és az odaérkező fiatalok.

(Taizé.fr)

Krisztus békéjének jele lehetünk

KESERŰ ORVOSSÁG

Ezt a fogalmat a mai fiatalok már nem ismerik, hiszen minden ilyesmit kis kapuszulába tesznek (semmiség lenyelni), megédesítenek. És különben is: az egykori féltelmetes betegségek arca megszűlőült. A háború alatt és után fölfedezett antibiotikumok rövid úton végeznek velük. Bár felüti fejét olykor egy-egy új, szörnyű járvány, mint az AIDS vagy legújabbán az Ebola, de most nem erről akarok beszélni.

Az én gyermekkoromban (a harmincas-negyvenes években) a betegségeknek is megvolt a maguk atmoszférája, sőt rituáléja!

Hogy miért beszélek most erről? Miért jutott ez az eszembe? Mert – épp az ünnepek alatt – szörnyű torokfájást kaptam, s úgy bedagadt a mandulám, hogy alig bírtam nyelni. Hozzá a hirtelen felszökő láz, a szárazon égő szemek! Noha nyomban bevettem egy Fenoxypent, mégis fáradtnak, elesettnek éreztem magam, s ahogy bódultan hevertem a díványon, fölmerült bennem egy s más...

Például szüleim, nagyszüleim aggodalma, valahányszor beteg voltam! A suttogó hangok, puha lépések az ágyam körül. Hűs, fehér huzatok zizegése...

A magas lázat hűvös borogatással, „prizniccel” húzták le. Átkötötték a mellkast (micsoda borzongás!), a torkot, de néha ecetes vízbe mártott kendővel a lábfejet is. Aztán megérkezett a „Doktor bácsi”! Fémzű, hideg kanállal lenyomta a lepedékes nyelvet – ááááá... –, belenézett a torokba, és kimondta a konklúziót: „tüszös mandulagyulladás”.

Természetesen, meg is kopogtatta a páciens elöl-hátul, bőrére tapasztotta a fülhallgatót:

– Mélyet lélegezni! Még egyszer! Na még egyszer! Köhögjél néhányszor! Úgy, jól van!

Az akkori patikusoknak nem volt olyan könnyű dolguk, mint a maiaknak, akik csak leemelik a polcra az előírt gyógyszer. A régiek a legtöbb receptet maguk készítették el, s gyakran sokat kellett náluk várakozni. Létezett „kanalas orvosság”, és léteztek különféle porok, amiket a könnyebb elfogyaszthatóság kedvéért nedves ostyába göngyölttek.

A betegségeknek megvolt a maguk különleges étrendje is!

– Mit ennél kislányom? Készítsék neked egy kis almakompótot? Vagy inkább madártejet?

A kompótban szűrös, fekete szegfűszegek úsztak, a madártej vaníliaillatú, édes, sárga levében pedig nagy fehér tojásbuborékok – akár az eget díszítő bárányszőrök... Valaki odaült az ágyam szélére, és felolvasott a Boszporuszi tündérvilágból, a Magyar Mese- és Mondavilágból vagy az Ezeregyéjszakából... A madártej látványos, Szindbád hullámzó tengere, a griff- vagy turulmadár szárnysuhogása... mindez egybefolyt, összeolvadt. Midőn látták, hogy elszenderedtem, óvatosan becsukták a könyvet, megigazították elcsúszott takarómat, és kilopakodtak a szobából.

Sokszor pedig nem is aludtam „igaziból”! Félig csukott pillám mögül kíváncsian, ámulva figyeltem az „egészségesek világát”, mely annyira más volt, mint az enyém. Ők sűrögtek-forogtak, míg nekem nem volt semmi feladat, semmi kötelezettségem. Kiléptem az élet megszokott rendjéből.

Mostanában gyakran gondolok erre: a haldokló is hasonlóan érezheti magát. Fekszik, fekszik s lassan hozzászokik az elmúláshoz. Semmi esetre sem sajnálja olyan mértékben önmagát, miként azt a kívülálló hiszik: kezd átlényegülni abba a „másik dimenzióba”, mely az élők, az egészségesek számára érthetetlen, fölfoghatatlan. S ez a szerencse! Ez a Gondviselő bölcs gondoskodása!

Saáry Éva

MINDSZENTY-SZOBROT AVATTAK KOVÁSZNÁN

Augusztus 17-én püspöki szentmisével ünnepelték Kovásznán a Szent István tiszteletére száz éve felszentelt templom búcsúját. Ez alkalommal, a Szent Gelért Erdélyi Lovagrend kezdeményezésére, felavatták Mindszenty József bíboros egész alakos szobrát.

A zsúfolásig megtelt templomban Tamás József erdélyi segédpüspök mutatta be a szentmisét. Homiliájában hangsúlyozta: Szent István, a templom névadója jó példája kell hogy legyen a kovásznai hívő közösségnek azért, hogy továbbra is fennmaradjon, léleken erősödjön.

Ezt követően leplezték le Mindszenty József bíboros szobrát. A szoborállítást kezdeményező Imreh János lovagrendi kancellár elmondta, ő csak Kovács Gábor plébános kívánságát teljesítette, aki mindig is egy Márton Áron- és egy Mindszenty József-szobrot szeretett volna a templomkertbe. Mindkét mű a dombóvári Varga Gábor

képzőművész alkotása. A sajtónak nyilatkozó művész tudatta, nagy megtiszteltetésnek tartja, hogy őt kérték fel a munkára, és Kovászna lakóinak elkészíthette a szobrokat.

(Székely Hírmondó)

AKI HISZ, NEM LEHET BOLDOGTALAN

Veres András mutatott be szentmisét Maria Weinbergben

Két szentmisét is celebrált a főpásztor az ausztriai településen: 10 órakor németül, utána magyarul. Mindkét esetben zsúfolásig megtelt a templom hívekkel. Nemcsak a közeli osztrák falvakból érkeztek zarándokok, hanem Magyarországról is.

Aki hisz Istenben, az nem lehet boldogtalan, mondta szentbeszédében Veres András. Nagyboldogasszony ünnepéhez kapcsolódva kiemelte: bár sok minden elterítheti az embert Istentől, de Isten senkit nem hagy el. Mária is arra biztat minket: kövessük Fiát. Éljük az evangéliumot, úgy ahogy ő tette. Ezért jutalma sem maradt el: a Megváltó magához emelte a mennyei dicsőségbe. Ez vár ránk is.

Veres András hangsúlyozta: mai társadalmunkból hiányzik az együttérzés. Emiatt bomlik fel sok házasság, ennek tonkre emberi kapcsolatok. A hívőknek

meg kell tanulniuk együtt érezni másokkal, mert ez közösséget teremt. Kérte, hogy a családok is gyakrabban imádkozzanak együtt, mert így tudnak erőt meríteni egymásból.

A püspök kitért rá: a nemzetek közötti együttérzés is hiányzik. Ezért van sok háború a világon. Kérte a jelenlévőket, hogy a békéért is imádkozzanak.

Meg kell tapasztalni a hit örömét, mondta Veres András, és ezt akarja a Szűzanya is megosztani velünk. Legyen minden napunk legfontosabb célja, hogy Istennel egyesülve éljünk. Akkor másokat is meg tudunk ajándékozni a hit örömeivel, fejezte be a megyéspüspök.

A szentmise végén nemcsak a *Himnusz*t énekelte a magyar közösség, hanem régi imánkat, a *Boldogasszony Anyánkat* is.

Molnár Péter

A FERENCES MISSZIÓ HUSZONÖT ÉVE

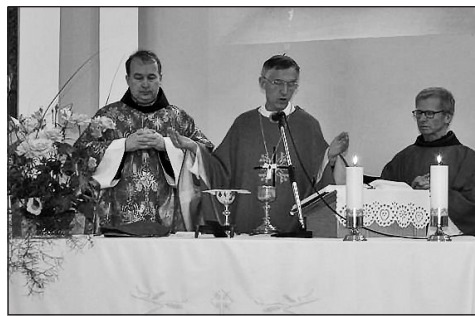
Jubileumi hálaadás a kárpátaljai Nagyszőlősen

1989 augusztusában érkezett Munkácsra, majd Nagyszőlőse Majnek Antal ferences szerzetes. Szeptemberben két rendtársa, Zatykó László és Radics Dávid is követte. Több évtizedes szünet után ők élesztették újjá a kárpátaljai ferences missziót. A püspök a ferences közösségben adott hálát az elmúlt negyedszázadért – tájékoztat a Munkácsi Római Katolikus Egyházmegye.

Az évfordulóra az azóta munkácsi püspökké kinevezett Majnek Antal két társa is Nagyszőlőse érkezett, és a jelenlegi és az egykori ferencesek, valamint a környékbeli hívek közösen, ünnepélyesen adtak hálát a misszió huszonöt évének kegyelmeiért.

A szentmise elején Bán Jónás plébános köszöntötte a három jubilánst. Mint mondta: amikor ők hárman eljöttek ide, azt sem tudták, mire mondanak igent. Olyan dologba vágtak bele, amit az ember nem tesz meg csak úgy, hiszen bizonytalan és veszélyes volt itt a helyzet. De az Úristen titokzatos módon meghívta őket erre, s ők az Isten barátságából tették, amit tettek.

„Hálát adok értetek, különösen azokért, akik akkor nagyon nagy szeretettel fogadtak minket itt, és a többi helyeinken is. Örülök, hogy László atya és Dávid atya elfogadta Jónás atya meghívását. Velük együtt kezdtük el a munkát. Hegedűs Kolos akkori tartományfőnök kérésére eljöttünk ebbe az ismeretlen világba, ahol nagyon sok és sokszor kellemes meglepetés fogadott minket, sőt azt merném mondani, hogy egyre jobb helyzetbe kerültünk lelkileg, és ezt nektek köszönhetjük. Fogadjá el az Úristen a mi hálaadásunkat! – fogalmazott hálaadó beszédében Majnek Antal.

Dávid, Antal és László atya hálaadása

László atya a prédikációban többek között arról beszélt, hogy a ferencesek Kárpátaljára érkezése azoknak a papoknak, híveknek köszönhető, akik vállalták a szenvedést, a börtönt, és hűségesek maradtak, s imáik nyomán megmaradt a hit, és újabb ferences hivatások születtek.

A szentmise végén a hívek hálájuk és szeretetük kifejezéséül egy-egy szál rózsát adtak át három első papjuknak, majd Majnek Antal püspök áldása zárta a szentmisét.

A szentmisén a jubilánsok mellett koncelebrált Bán Jónás, Hajas Ámosz és Magyar Gergely, aki a közelmúltig a magyarországi ferences rendtartomány provinciálisja volt, augusztustól pedig Bán Jónást váltja nagyszőlősi plébánosként.

(Munkácsi Egyházmegye)

MEGMENTENI A JÖVŐNEK

A Nagybecskereki Egyházmegye sajtóközleménye

Magyarország kormányának képviselői látogatást tettek a Nagybecskereki Egyházmegyében a pusztulófélben levő templomok és plébániaépületek ügyében. Az egyházmegye főpásztora, Német László, nagybecskereki püspök ennek kapcsán kiadott sajtóközleményét a *Magyar Kurír* tette közzé.

A Nagybecskereki Egyházmegye hosszú és nemes múltra tekint vissza, hisz tudjuk, hogy eredetileg a Szent István által alapított ősi csanádi egyházmegyéhez tartozott 1030-tól 1918-ig. A Szent-szék diplomáciai tevékenységének köszönhetően 1923-ban a Szerb–Horvát–Szlovén Királyság beleegyezett a helyi egyház jogi megszervezésébe Bánáti Apostoli Kormányzóság néven. Az első apostoli kormányzóznak P. Rafael Rodić OFM horvát szerzetest neveztek ki. A kormányzóság akkori vallási összetétele – ami a katolikusokat illeti – nagyon sokrétű volt. A hívek abszolút többségét a németek (bánáti svábok) képezték.

Habár a trianoni békediktátum után nagyon sok német és magyar elhagyta Bánát területét, az 1935-ös statisztikai adatok szerint a következő volt a Bánáti Apostoli Kormányzóság helyzete: plébánia: 64, további lelkipásztori területi szervezetek: 90, hívek száma: 200 872, ebből német anyanyelvű: 111 182, magyar anyanyelvű: 78 980, szlovák (horvátok, csehek, szlovákok): 7484, bolgárok: 2667.

1944 októbertől radikális változások történtek a Bánáti Apostoli Kormányzóság életében: rövid három év alatt eltűntek a német anyanyelvű hívek, és velük együtt nagyon sok templom és egyházi épület is.

II. János Pál pápa a Bánáti Apostoli Kormányzóságot 1986. december 16-án püspökségi rangra emelte Nagybecskereki Egyházmegye néven.

A Nagybecskereki Egyházmegyének a 2011-es népszámlálás szerint 55 999 katolikus híve volt.

Ennek a fényében működik a Nagybecskereki Egyházmegye, és próbálja megvalósítani elsődleges feladatát: hirdetni az Evangéliumot és segíteni az embereket, hogy erősítsék Istennel való kapcsolatukat. Ez a feladat magába foglalja a lelkipásztori munkát, a kulturális örökség megőrzését, a szegényekkel való törődést, továbbá az anyanyelvi és vallási oktatás támogatását (egyházi kollégiumok működtetése).

Ezeknek a feladatoknak a megvalósításához természetesen anyagi források is kellenek. A források összegétől függően néha nagyon fájó, de szükséges döntéseket kell hozni, mérlegelve a feladatok és lehetőségek közötti kapcsolatot.

Az 1935-ös és a 2011-es népszámlálási adatok összehasonlítása alapján látha-

Párdány roskadozó temploma

tó, hogy mára a hívek száma a Nagybecskereki Egyházmegye területén az egynevedére esett vissza. Ugyanezt nem mondhatjuk el a templomok és plébániaépületek számáról. Több mint egy tucat településen vannak templomaink és épületeink hívek nélkül.

A Nagybecskereki Egyházmegye csak külföldi források segítségével működik. Saját bevételei az évi költségvetés nem egész tíz százalékát fedik.

Pályázati pénzek segítségével, amelyek legfőképpen Németországból, Amerikából és Olaszországból érkeznek, sikerült az egyházmegye megalapítása óta nyolc új templomot építenünk, és legalább három tucat közösségnek felújítani a templomát, méghozzá olyan nehéz időkben, mint a kilencvenes évek háborúi és Szerbia 1999-es bombázása.

Az egyházmegye átszervezése, amely 2009-től folyamatban van, megköveteli, hogy szembenézzünk olyan fájó tényezőkkel is, mint az évtizedek óta (a hívek és anyagi források hiánya miatt) szétesőfélben lévő templomaink és az üresen álló, lepusztult plébániaépületek sorsa.

Az idén nyáron nagy médiafigyelmet váltott ki az egyházmegye honlapján megjelent közlemény arról, hogy a fent említett helyzetet hogyan tudnánk megoldani.

Magyarország kormánya nagyon gyorsan reagált a közleményben megjelentekkel kapcsolatban. A Nemzetpolitikai Államtitkárság, az Egyházi, Nemzetiségi és Civil Kapcsolatok Államtitkársága képviselői, valamint a Teleki Alapítvány igazgatója 2014. augusztus 8-án megtekintették a németcsernyei (Srpska Crnja), párdányi (Meda) és módosi (Jaša Tomić) templomokat. A küldöttséget Csipak Csaba egyházmegyei irodaigazgató várta Németcsernyén, és kísérte őket itteni látogatásuk alatt. A magyarországi vendégek elbeszélgettek a helyi hívekkel és plébánosokkal, akik ellátják a már felsorolt hívőközösségeket. A templomok megtekintése után a magyar küldöttség meglátogatta az egyházmegye főpásztorát, akivel többórás beszélgetés keretében megtárgyalták annak lehetőségét és értelmét, hogy mit és hogyan lehetne megmenteni a jövőnek.

A Nagybecskereki Egyházmegye nevében hálás köszönetem fejezem ki Magyarország kormányának, hogy ilyen gyorsan és hatékonyan reagáltak ebben az ügyben. □

HAJRÁ MAGYAROK – MÜNCHENBEN

A közelmúltban németül is megjelent a fiatal lengyel újságíró, Igor Janke Magyarországon nagy sikert aratott könyve Orbán Viktor miniszterelnökről. A müncheni egyetem politikológiai tanszékén Igor Janke elmondta, hogy korántsem kritikátlan rajongója Orbánnak, de korrekt könyvet akart írni, ezért nem hagyta magát elragadtatni sem a miniszterelnök lelkes híveitől, sem pedig a vele szemben állók vak gyűlöletétől. Igor Janke

először hazájában, Lengyelországban adta közre könyvét, amelyet aztán lefordítottak magyarra, most pedig a hallei Schenk Kiadó gondozásában németül is megjelentették. A müncheni egyetem egyik dísztermében nagy számban megjelent érdeklődő előtt az időközben hazatért müncheni magyar főkonzul, Mydló Tamás mutatta be Igor Janke *Viktor Orbán* címen közzétett kötetét.

Mydló Tamás főkonzul és Igor Janke, a szerző

(Fotó: Engel)

HÍREK – ESEMÉNYEK

Ferenc pápa levele nemzeti ünnepünkre

Ferenc pápa levélben üdvözölte Áder János köztársasági elnököt és Magyarországot minden állampolgárát az augusztus 20-i nemzeti ünnep alkalmából. „Szívvelyes üdvözlétemet küldöm Excellenciádnak és Magyarország minden szeretett állampolgárának abból az örömteli alkalmából, hogy Szent István védnöksége alatt most lesz nemzeti ünnepünk. A Mindenható Isten szerető gondviselésébe ajánlva a nemzetet, imádkozom azért, hogy minden magyar továbbra is az igazságra, az igazságosságra és az egységre épülő társadalom megteremtését segítse elő” – írta az egyházfő.

Magyar nyelvű szentmisék Pozsonyban

Pozsony központjában mindennap mutatnak be magyar nyelvű szentmisét az Urunk születésének hírüladása, közismert nevén a ferencesek templomában (Františkánske námestie 2.) – hétfőn, kedden és szombaton reggel 8 órakor; szerdán, csütörtökön és pénteken este 6 órától. A vasárnapi szentmise délelőtt 9 órakor kezdődik. Vasárnapként este 6 órakor a virágölgyi Szűz Mária mennybevétele-templomban (Blumentál, Floriánske námestie) is tartanak magyar szentmiséket.

Nehezíti a párbeszédet

Az Anglikán Közösség Yorkban megtartott általános szinódusán júliusban a szükséges kétharmados többséggel szavazták meg a reformot, amely lehetővé teszi nők püspökké szentelését. Bernard Longley birminghami katolikus érsek szerint ez újabb akadályt jelent az egység felé vezető úton. „Ennek ellenére tovább folytatjuk elkötelezettségünket az ökumenikus párbeszédben, keresve a mélyebb kölcsönös megértést és a gyakorlati együttműködést azokon a területeken, amelyeken erre lehetőség nyílik.” Anglikán női püspökök már léteznek egyébként más országokban, például az Egyesült Államokban és Ausztráliában, de Anglia ezidáig megosztott volt a kérdést illetően, annak ellenére, hogy már húsz évvel ezelőtt engedélyezte a nők lelkészi szolgálatát.

Kárpátjáról Máriapócsra

Tizenötödik alkalommal zárandokoltak el kárpátjai görögkatolikus közösségek Máriapócsra. Útjuk hálaadás volt a Görögkatolikus Egyház működésének huszonöt évéért, ugyanis 1989-ben engedélyezték újra tevékenységüket Ukrajnában. Háromszáz-tizennyolcan gyalogoltak el Asztély-Beregsuránytól Máriapócsra. A kárpátjai zárandokok Szent Liturgiában adtak hálát a kétnapos gyalogútjuk végén.

Szentszéki jegyzék

Dominique Mamberti érsek, a vatikáni államközi kapcsolatok titkára egy interjúban elmondta: a Szentszék nagy aggodalommal kíséri figyelemmel a közel-keleti keresztény közösségek helyzetét. „Ezekben a napokban diplomáciai jegyzéket küldtünk minden Szentszék mellé rendelt nagykövetségnek. Ez tartalmazza a Szentatya legutóbbi felhívásait, amelyek az egész közel-keleti helyzetre vonatkoznak. Arra kérjük a képviselőket, hogy juttassák el az üzenetet kormányaikhoz. Az a kívánságunk, hogy a nemzetközi közösség viselje szívén a kérdést, mert olyan alapvető elvek forognak kockán, mint az emberi méltóság, a minden személy iránti tisztelet, a személyek és népek közötti békés és harmonikus együttélés.” A Gázai-övezetben fokozódó erőszak kapcsán a főpásztor rámutatott: tragikus és nagyon szomorú

helyzet ez, és fennáll a veszélye, hogy hozzászokunk a konfliktushoz, és elkerülhetetlennek tekintjük.

Bombatámadás

Július 29-én reggel bombatámadás érte a gázai Szent Család-plébánia melletti épületet. Az iskola és a plébánia termei is megrongálódtak. Jorge Hernandez gázai argentin plébános a Fides hírigyűlésnek elmondta: a célpont egy közeli, néhány méternyire fekvő ház volt, amelyet földig romboltak. Az izraeli hadsereg már hétfő délután sms-üzeneteket küldött a városrész lakóinak, amelyben lakóhelyük elhagyására szólította fel őket. Ők nem tudtak hová menni: a plébánián ugyanis Teréz anya nővérei és huszonkilenc fogyatékos gyermek, valamint kilenc idős asszony is él. Mivel veszélyesebb lenne kimenni velük az utcára, mint bent maradni a plébánián, jelenleg a föld alatti termekben találtak menedéket.

Ukrán válság

A Kárpátaljai Magyar Kulturális Szövetség (KMKSZ) és a három történelmi egyház július 29-én Ungváron kiadott nyilatkozatában aggodalmát fejezi ki a kelet-ukrajnai helyzet és a részleges katonai mozgósítás elindítása miatt. Felszólítják az illetékes hatóságokat, hogy a Kárpátjáról behívott tartalékosokat ne vigyék a háborús övezetbe. Az aláírók érthetetlennek nevezik, hogy amíg a kárpátaljai fiatalokat behívják a hadseregbe, addig kelet-ukrajnai hadköteles férfiak a megyében menekült státuszt élveznek, és mentesülnek a behívás alól.

Keresztény templom: nem

Szudánban a kormány elrendelte a keresztény templomok építésének tilalmát. Az indoklás úgy szól: a kisebbséget alkotó keresztények számához mérten már így is elegendő templom van. A 2005-ben életbe lépett átmeneti alkotmány valóban garantálja a Szudánban élő keresztények szabad vallásgyakorlását, de a keresztények diszkriminációja és elnyomása a politika és a joggyakorlat területén nem új keletű – mondta Daniel Adwok, a khartumi egyházmegye segéd-püspöke.

Digitalizálás

Mintegy negyvenmillió oldal: ezt tartalmazza a tavaly létrehozott Digitális Vatikán nonprofit szervezett projektje, amely a Vatikáni Könyvtár nyolcvan ezer kéziratának digitalizálását célozza. Felbecsülhetetlen értékű és igen sérülékeny kincsről van szó, amely ki van téve a fény, a páratartalom és a hőmérséklet viszontagságainak. A Vatikáni Könyvtár anyagához csak szaktudósok férhetnek hozzá: ezért a digitalizálás történelmi lehetőséget kínál nem csupán a megőrzésre, hanem a tudás terjesztésére is. Az eredeti kéziratok atombiztos bunkerben maradnak állandó hőmérséklet és páratartalom mellett, míg a digitalizálásnak köszönhetően lehetővé válik az anyagok közvetlen tanulmányozása.

Szíria

A dzsihadista fegyveresek legalább huszonhét katonát öltek meg augusztus 7-én egy észak-szíriai hadi bázison – adta hírül a Vatikáni Rádió. Mario Zenari érsek, damaszkuszi apostoli nuncius szerint nemcsak a keresztényeket, hanem a többi vallási kisebbséget is veszély fenyegeti. Szíriában továbbra is véres háború dúl, és a helyzetet még bonyolultabbá teszi a dzsihadisták előrenyomulása, mivel a térségben vissza akarják állítani az Iszlám Kalifátust. Augusztus elején két fiatal olasz lányt raboltak el, akik önkéntesként egészségügyi segítséget nyújtottak a lakosságnak. □

ELHUNYT BORBÁNDI GYULA

Borbándi Gyula július 23-án délután hunyt el budapesti otthonában, csendben, családjában. A Széchenyi-díjas író, történész, rádiós és folyóirat-szerkesztő, a magyar ötvenhatos emigráció kiemelkedő alakja kilencvennégy éves volt.

Borbándi Gyula 1951 és 1984 között Gyulai Ernő néven a Szabad Európa Rádió munkatársa volt. 1951-ben részt vett az emigránsok által szerkesztett *Látóhatár* folyóirat megindításában, később ennek főmunkatársa, majd főszerkesztője, 1958–1990 között pedig az

Új Látóhatár felelős szerkesztője volt. 1992 óta a *Magyar Szemle*, 1995 óta a *Bécsi Napló* szerkesztőbizottsági tagja volt.

Úgyszólván minden jelentős emigráns folyóiratban jelentek meg írásai, így a nyugat-európai katolikusok *Életünk* című havilapjában is. Kötetei nélkülözhetetlen forrásmunkák, élvezetes olvasmányok, a magyar irodalom és szellemi történet maradványai – olvasható a feleség, Juhász Olga megbízásából az MTI-hez eljuttatott közleményben. □

MESÉS TÖRTÉNETEK

Egyedi gyógykezelés a Bambino Gesu-gyermekórházban

Különleges terápiával járulnak hozzá a római Bambino Gesu-gyermekórházban a kis betegek állapotának javulásához: a kezelt gyerekek által írt meséket színészek adják elő a *Mesés történetek* címet viselő weboldalon.

„Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy jó sárkány, aki csak a rosszakra fújt tüzet...” A klasszikus mesékhez hasonlóan kezdődnek a kis betegek saját történetei, amelyeket immár egy videomesekönyvbe is összegyűjtöttek, amely a www.storiefavolose.it honlapon érhető el – tájékoztat Lucia Celesti doktornő, a Bambino Gesu befogadóközpontjának és játszóházának felelőse.

A kórházban a gyermekek kezelésekor nemcsak a konkrét betegséggel foglalkoznak – hangsúlyozza a doktornő –, hanem teljes látókörűen, az egész személyre figyelve. Ebben pedig a játéknak is jut szerep, akár egy-egy mese elmondása is részlet képezheti a terápiának. Az eredeti ötlet tehát a meseterápia volt, ehhez kapcsolódóan született meg a kórház kommunikációs csapatának „bolondos” gondolata, hogy a gyerekek által kitalált történeteket híres színészek mesélik el.

Minden gyerek magában hordja saját betegségének tapasztalatait, a saját félelmeit, amelyek tehát egyenként különbözőek – mondja Lucia Celesti, hozzátéve, hogy a mesében rejlő gyógyító erő nem mai felfedezés, hanem nagyon is ősi. Minden gyerek sajátos félelemmel érkezik a kórházba: van, aki az onkológiától retteg, ahová kerül; van, aki a fehértől fél, mert a kezelték ruhája fehér, de a terápia során a fehéret valami varázsla-

tossá tudja változtatni a képzeletében... Van, aki például valamelyik zajos vizsgálókészüléktől tart, de ez a képzeletben egy úrhajóvá alakul át.

A gyermekek meséi tehát számtalan különböző nézőpontból születnek, de a mese minden esetben arra szolgál, hogy a mesélő feldolgozza a félelem élményét, és azt valami varázslatos dologgá nemesítse – a gyerekek pedig ezáltal kis hőskökké válnak.

A gyerekek lelkesednek a világ mesés megközelítéséért. Hiszen mennyire más az, ha valaki egyszerűen csak azt mondja egy gyereknek, hogy „el kell végezni rajtad egy mágnesrezonanciás vizsgálatot”, vagy ha a gyerek úgy tudja ezt a vizsgálatot megélni, mint egy fantasztikus történetet. Mennyire más élményt kap, ha írásba tudja foglalni, el tudja mesélni ezt úgy, mint egy utazás kezdetét, amely egy mesebeli világba vezet, a Star Trek világába – ekkor a saját úrhajóján ő maga lesz a győztes. Ez a történetbe való belefeledkezés Lucia Celesti szerint nemcsak a gyermekek számára adott, hanem a felnőtteknek is: valamennyi gyerekség szerencsére sokunkban megmarad.

A Bambino Gesu-kórház még több színész ingyenes munkájára számíthat különleges kezdeményezéseik folytatásában, mert – ahogy Lucia Celesti fogalmaz – „a boldogság és a jó dolgok fertőzőek”.

Magyar Kurír

SZÜKSÉG VAN A NEMZETKÖZI SEGÍTSÉGRE

Fernando Filoni bíboros, Ferenc pápa küldötte augusztus 15-én megérkezett Erbilbe, az iraki Kurdisztán fővárosába. Itt találkozott sok kitelepítettel, akiknek távozniuk kellett a Ninivei-síkságról az Iszlám Állam dzsihadistáinak erőszakos támadásai miatt.

A Vatikáni Rádióknak adott interjújában Filoni bíboros elmondta: „Az első dolgom az volt, hogy felkeressem a püspököt, akinek kertjében, magában a templomban és még 23 helyen – egyházi iskolákban, templomokban – ezrek találtak menedéket. Másokat családok fogadtak be. Az emberek nagyon nehéz körülmények között élnek, a szabad ég alatt. Szerencsére nincs hideg, sőt nagyon meleg van. Az emberek éjszaka is a szabadban alsznak, a gyermekeket védettebb helyeken, termekben helyezték el.”

Filoni bíboros felkeresett néhány menekülttáborban. Nagy elkötelezettséggel és nagylelkűséggel tapasztalt a kurdisztáni kormány és a helyi kurd vezetők részéről. Mindenki kifejezte nagy háláját a Szentatyának a menekültek iránti figyelméért.

A bíboros átadta a püspököknek a pápa anyagi segítségét, amelyhez sok nagylelkű ember csatlakozott adományaival. Az emberek nem pusztán az anyagi támogatásért hálásak a pápának, hanem elsősorban azért, mert a hangját hallatta ebben a rettenetes helyzetben, amely 160 ezer keresztényt és egyéb kisebbségekhez tartozót érint. Szükség van a nemzetközi közösség politikai és katonai segítségére is, mivel Kurdisztán nem tud el látni ennyi menekültet.

Fernando Filoni bíboros, a pápa iraki küldötte azt is elmondta a Vatikáni Rádióknak, hogy Barzani elnök szerint a kurdok a végsőig elkötelezték magukat, hogy megvédjék földjüket, és mindazokat a keresztényeket és kisebbségeket, akik ott élnek.

Magyar Kurír

MAGYAR NYELVŰ SZENTMISÉK NYUGAT-EURÓPÁBAN

Itt közöljük a magyar lelkészek telefonszámát és címét, ahol érdeklődni lehet magyar nyelvű szentmise helye és ideje után. Megtalálható még az MKPK honlapján is: <http://www.katolikus.hu/miserend>

ANGLIA:

London: Csicsó János főlelkész, Hungarian R.C. Chaplaincy, 62 Little Ealing Lane, GB London, W5 4EA, Tel./Fax: 0044-20/8566-0271. E-mail: hungarian.chaplaincy@btinternet.com. Misézó helyek: London, South Croydon, Bristol, Luton, Cambridge; www.magyar-katolikusok.co.uk

Észak-Anglia:

Érdeklődni: Ft. Fülöp Menyhért plébános, St. John The Baptist Presbytery, Dowling Street, Rochdale, OL11 1EX, Tel./Fax: 0044-(0)1706/64 59 37. Misézó helyek: Ashby De La Zouch, Birmingham, Bolton, Derby, Leeds, Leicester, Liverpool, Nottingham, Preston, Rochdale, Sheffield, St. Helens, Wolverhampton. Manchesterben minden szombaton este 8-kor St. Augustin Roman Catholic Church (Az egyetem mellett).

AUSZTRIA:

Bécs: Ft. Simon Ferenc esperes, főlelkész, Wiener Ungarische Kath. Gemeinde, Döblergasse 2/30b, A-1070 Wien, tel.: 0043-1/526 49 72; fax: 0043-1/ 526 49 72 25. Misézó helyek: Bécsújhely, Domplatz 1 (Szent Katalin-kápolna), minden hónap utolsó vasárnapján 17.00-kor; Bécs, vasárnaponként 11.00-kor, Deutschordenskirche, Singerstr. 7. E-mail: bmke@katolikus.at, <http://www.katolikus.at>; Baden, minden hónap második vasárnapján 16.30-kor, Leedorfer Hang Str. 74., 2500-Baden.

Pázmáneum: Varga János rektor, A-1090 Wien, Boltzmanngasse 14, tel.: 0043-1/3191403-18, e-mail: collegiumpazmaneum@gmail.com, előesti szentmise: szombatonként 17.00-kor. <http://www.pazmaneum.katolikus.hu>

Burgenland/Alsóór: P. Keresztfalvi Péter OSB, Kath. Pfarramt, A-7501 Unterwart 226, tel.: 0043-3352/34108. E-mail: kersztfalvi@freemail.hu Misézó helyek: Alsóór, vasárnaponként 10.00-kor, Felsőór, vasárnaponként 9.00-kor.

Eisenstadt/Kismarton: Szentmise minden hó 3. vasárnapján 11.00-kor, Franziskaner Kirche, Haydngasse 31, A-7000 Eisenstadt.

Graz: Msgr. Molnár Ottó, tel.: 0043- 316/68 21 2421, otto.molnar@laposte.net; és Holló István, tel.: 0043-676/8742 6711, e-mail: istvanhollo33@yahoo.de; szentmise a hónap első vasárnapján 10.30 órakor, a második vasárnap előtti szombaton 18.00 órakor, a többi vasárnapokon 17.00 órakor Kalvarienberg-Kirche, Kalvarienbergstr. 155., A-8020 Graz.

Innsbruck: Szentmise minden hónap 2. vasárnapján, Richard Wagner Str. 3. A-6020 Innsbruck. **Linz:** Ft. Szabó Ernő, Ungarnseelsorgezentrum d. Diözese Linz, Herenstr. 2. A-4600 Wels, tel.: 0043-732/341175, e-mail: ernest.szabo@diocese-linz.at; Misézó helyek: Linz, Wels.

Klagenfurt: Hajtájér István, A-9854 Malta 74, tel.: 0043-4733/232 v. 0043-6768 7727 444, e-mail: hajti80@freemail.hu; Szentmise minden hónap utolsó vasárnapján 15.00-kor a Kapuziner Kirchében, Waaggasse 15, A-9020 Klagenfurt.

Salzburg: Szentmise havonta egyszer, 3. szombaton 17.00-kor az Orsolyita-templomban, Aigner Str. 135. A-5061 Salzburg Érdeklődni: Bohuny István, tel.: 0043-699/81721232.

BELGIUM

Brüsszel: P. Havas István Sch.P., Mission Catholique Hongroise, Magyar Ház, szentmise minden vasárnap 10.30 és 18.00 órakor. Rue de l'Arbre Bénit 123, B-1050 Bruxelles. Tel.: 0032-2/64 96 188, mobil: 0032-487/614 063, e-mail: ihavas@piar.hu. Misézó helyek: Leuven, Hága/NL, Luxembourg.

Liège/Luxembourg: Ft. Dobai Sándor főlelkész, Aumonier Hongrois, Rue des Anglais 33., B-4000 Liège, tel.: 0032-4/22 33 910; fax: 0032-4 /22116 09. Misézó helyek: Liège, Verviers, Eupen, Huy, Genk, Eiden, Charleroi, Luxembourg város.

FRANCIAORSZÁG

Párizs: Ft. Cibian Miklós főlelkész, szentmise minden vasárnap 11-kor, augusztust kivéve. Mission Catholique Hongroise, 42, rue Albert Thomas, F-75010 Paris, tel.: 0033-1/42 086170, fax: 0033-1/42 067155, e-mail: missioncatholique@orange.fr; www.magyarmisszio.info

Dél-Franciaország: Ft. Cibian Miklós főlelkész, mise minden 1. Szombaton 16 órakor: Orsolyiták kápolnája, 15, rue Soeur Bouvier 69005 Lyon, tel.: 0033-1/42 086170, fax: 0033-1/42 067155, e-mail: missioncatholique@orange.fr; www.magyarmisszio.info. Misézó helyek: Grenoble, Nizza.

Lotharingia: Misézó hely: Nancy.

LENGYELORSZÁG

Varsó: minden hónap második vasárnapján 15.00-kor, Az Ur Mennybemenetele-templom (Kościół Wniebowstąpienia Pańskiego), Ursynów, al. Komisji Edukacji Narodowej 101. Metróval a Stokłosy állomásig kell jönni, majd Varsó központja felé sétálni kb. 350 m-t.

NÉMETORSZÁG

Augsburgi Egyházmegye: Misézó helyek: Augsburg, Neuburg a. D., Kempten. Érdeklődni: Ft. Tompa József, Ungarische Kath. Mission, Zirbelstr. 23, D-86154 Augsburg, tel.: 0049-821/ 21 93 93 30 vagy 0049-821/21 93 93 24, vagy mobil: 0049-152/23 16 27 53. E-mail: augsburgimisszio@web.de; www.augsburgimisszio.de

Esseni Egyházmegye:

Miséző helyek: Duisburg, Essen. Érdeklődni: Ung. Kath. Mission, Fraziskaner Str. 69a, D-45139 Essen. Tel.: 0049-201/28 47 40 vagy Kölnben: tel./fax: 0049-221/33 778 517.

Freiburgi érsekség:

Ft. Lovász Reinholdt plankstadti kooperator, cím: Schwetzingen-Str. 32, D-68723 Plankstadt, havonta magyar szentmisét tart Mannheimben.

Berlini és Hamburgi Főegyházmegye, Hildesheimi és Osnabrücki Egyházmegye:

Miséző helyek: Berlin, Hamburg, Hannover, Kiel, Lübeck, Braunschweig, Bremen. Érd.: Hamburgban: Ft. Rasztovác Pál, Ungarische Katholische Mission, Bürgerweide 35, D-20535 Hamburg, tel.: 0049-40/25 077 83.

Kölni Főegyházmegye és Aachen:

Miséző helyek: Köln, Bonn, Düsseldorf, Wuppertal, Bergisch-Gladbach, Aachen. Érdeklődni: Ft. Lukács József, Kath. Ungarnseelsorge Köln, Am Rinkenpfül 10, D-50676 Köln. E-mail: ungarnzentrum@netcologne.de; tel./fax: 0049-221/33 778 517; <http://www.ungarnzentrum.de>

Limburg-Fulda-Mainzi Egyházmegye frankfurti székhelyel:

Miséző helyek: Frankfurt-Rödelheim, Mainz, Wiesbaden, Darmstadt, Giessen. Érdeklődni: Ft. Takács Pál, Katholische Ungarische Gemeinde, Ludwig-Landmann-Str. 365, D-60487 Frankfurt. Tel.: 0049-69/24 79 50 21, 069/24795022, fax: 0049-69/97 78 26 84; www.magyar-katolikusok-frankfurt.de, pal.takacs@magyar-katolikusok-frankfurt.de

München-Freisingi Főegyházmegye:

Miséző helyek: München, Rosenheim, Erding, Ladshut. Érdeklődni: Ft. Merka János, Magyar Katolikus Egyházközség – Ungarische Katholische Gemeinde, Oberföhringer Str. 40, D-81925 München. Tel.: 0049-89/982637, fax: 0049-89/985419. E-mail: info@ungarische-mission.de; www.ungarische-mission.de Nyugdíjas kisegítő: Ft. Buchmüller István ny. plébános.

Münster-Paderborn-Osnabrücki Egyházmegye:

Miséző helyek: Hagen, Menden, Osnabrück, Bielefeld, Marl, Münster, Dortmund, Neukirchen-Vluyn. Érdeklődni: Ft. Bagossy István, Kath. Mission, Middelheld 24, D-48157 Münster-Handorf. Tel.: 0049-251/32 65 01; fax: 0049- 251/144 29 31. E-mail: ungarische-mission@bistum-muenster.de

Passau Egyházmegye:

Érd.: Ft. Szabó Árpád, Götzenorferstr. 5, D-94121 Salzweg, Tel.: 0049-8505/1229.

Rottenburg-Stuttgarteri Egyházmegye:

Érdeklődni: Dr. Tempfli Imre, Ungarische Katholische Gemeinde, Albert-Schäffle Str. 30, D-70186 Stuttgart, tel.: 0049-711/236 91 90, fax: 0049-711/236 73 93, e-mail: mission@stuttgarteri-katolikusok.de <http://www.stuttgarteri-katolikusok.de>, és Ft. Pilis György, Walfischgasse 17, 89073 Ulm, tel.: 0049-731/388 561 15, e-mail: gyorgypriest@yahoo.com

Miséző helyek: Stuttgart, Ulm, Balingen-Frommern, Biberach, Böblingen, Friedrichshafen, Eisingen, Heidenheim, Heilbronn-Horkheim, Ludwigsburg, Munderkingen, Reutlingen, Schwäbisch-Gmünd, Weingarten.

Würzburgi Egyházmegye:

Miséző hely: Würzburg. Érdeklődni: Ft. Dr. Kocsik Endre, Domerschulstr. 2, D-97070 Würzburg. Tel.: 0049-931/38 66 2530, fax: 38 662 599.

NORVÉGIA

Információ a magyar nyelvű lelképásztori szolgálatról: www.nufo.no/makao

OLASZORSZÁG

Róma: Msgr. Dr. Németh László főlelkész, a római Szent István Ház igazgatója, Casa di Santo Stefano, Via del Casaleto, 481, I-00151 Roma, tel. és fax: 0039/06 6530 796, mobil: 0039/348 79 52 165, e-mail: italiamissiohu@gmail.com. Misézó helyek: Róma – minden hó utolsó vasárnapján 10.30-kor, Chiesa Santi Giovanni Evangelista e Petronio Dei Bolognesi (Via del Mascherone 61 – 00186 Roma és a Szent Péter-bazilika Magyarok Nagyszonyá-kápolnájában minden kedden 8.00-kor. Milánó – minden hó első vasárnapján 16.00-kor, Szalézi oratorium (Via Copernico 9, kivéve jan., júl., aug., szept.).

Magyar misék helye: Bologna, Catania, Loreto, Padova, Palermo, Parma, Torino.

Firenze: Mons. Kovács Gergely, Pontificio Consiglio della Cultura, V-00120 Città del Vaticano, e-mail: gkovacs@tin.it

SVÁJC

Zürich: Ft. Vizer Ferenc, Röm. Katholische Ungarnmission, Winterthurer Str. 135, CH-8057 Zürich, tel.: 0041-44/36 23 303, e-mail: f.vizauer@gmx.ch; Misézó helyek: Zürich, Winterthur, Wetzikon-Uster, Schaffhausen, Frauenfeld.

Fribourg: Érdeklődni: Petrovay Zsolt, e-mail: zs.petrovay@bluemail.ch

Genf: Szentmise minden hó 1. és 3. vasárnapján 10.30-kor. Tel.: 00 41-22/7910458.

Lausanne: Szentmise minden hó 1. és 3. szombat 18.00-kor. Chapelle Servan, ch. Eugène-Grasset 12, Lausanne.

Bern: Ft. Pál István Röm. Kath. Ungarnmission, Pf. 102, CH-3073 Gümligen. E-mail: info@katolikus.ch; www.ungarnmission.ch

Basel: Ft. Pál István, Röm. Kath. Ungarnmission, Binninger Str. 45, CH-4123 Allschwil; tel.: 0041/765185440. Szentmise: minden vasárnap 8.50-kor. www.ungarnmission.ch; a Sacré Couer-templomban, Feierabendstr. 68. □

A KÜLHONI MAGYARSÁGÉRT

Tíz eredményes szervezet képviselője és egy jeles személyiség vehette át a Külhoni Magyarságról József Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettesétől és Potápi Árpád János nemzetpolitikaiért felelős államtitkártól augusztus 19-én Budapesten, a Parlamentben.

A kitüntetettek között volt a Gyulafehérvári Egyházmegye karitászszervezete, amelynek célja a szegénységben élők társadalmi reintegrációja, motivált és szakképzett személyzet biztosítása, és ezáltal a helyi közösségek fejlesztése. Elismerést kapott az erdélyi reformátusok Diakónia Keresztény Alapítványa, amely a betegek és hátrányos helyzetűek segítését, a keresztény értékek képviselését és a közösségi felelősségvállalás erősítését vállalja feladatának.

A díjazottak között szerepelt az 1973-ban nyílt, azóta immár művelődési központként is jól ismert cserná-

toni Haszmann Pál Múzeum; a hagyományörzés terén jeleskedő alsózelei Zele törzs, a Szlovákiai Magyar Társadalmi és Közművelődési Szövetség (régiben Csemadok), a vajdasági magyar közösség nemzeti öazonosságának megtartásáért 47 éve tevékenykedő Középiskolások Művészeti Vetélkedője nevű civil szervezet, amely évente száz középiskolást „mozgósít”. Kitüntették az idén hetven esztendővel délvidéki *Magyar Szó* című napilapot, amely szót emelt a dél-szláv háború esztelenége és a kisebbségi jogok csorbítása ellen. Ugyancsak elismerésben részesült a jelenleg 110 településre eljutó, a helybeli magyar lakosság objektív tájékoztatását szolgáló *Kárpátalja* hetilap, továbbá a svédországi Örszavak Anyanyelv- és Kultúrális Egyesület, a Kanadai Magyar Kulturális Tanács.

A kitüntetettek között szerepelt Tamás Aladárné Szűcs Ilona tanítónő, aki 2011-ben felvette a magyar állampolgárságot, ezt követően a szlovák kormány megfosztotta szlovák állampolgárságától. □

HIRDETÉSEK

Szeretettel várjuk családias szállodánkban Budapesten, a Budai Vár közelében. A Beatrix Hotel felújított szobái minden igényt kielégítenek. Csendes környezet, ingyenes zárt parkoló. Az újság olvasóinak 10 % engedményt adunk! T.: 0036-1/275 0550, <http://www.beatrixhotel.hu>

Házigondozást, ápolást, betegfelügyeletet, betegellátást vállal bentlakással, 55 éves magyar nő, 36 éves gyakorlattal, kizárólag magyar családnál, Ausztriában v. Németországban. Önélet-rajzzal, erkölcsi bizonyítvánnyal, referenciákkal rendelkezik. Elérhetőségek: tel.: 0036-70/245-0340, e-mail: n.lldiko1958@gmail.com

Kedves Testvérek!

A makói Római Katolikus Temető Kriptakápolnájában évek óta méltatlan állapotok uralkodnak, felújítása az anyagi háttér hiánya miatt húzódik. Tervünk, hogy átalakítjuk és felújítjuk a temetkezési helyet, így méltó nyughelye lehet mindazoknak, akik már oda vannak temetve, és azoknak, akik ingyenesen helyreállított kriptakápolnánkat választják majd temetkezési helyként. A felújítást, melynek költsége számításaink szerint 800 000 HUF körül várható, 2014 nyarán szeretnénk elvégeztetni. Terveink megvalósításához kérjük a kedves testvérek nagylelkű támogatását.

Hálás köszönettel:

Pálfai Zoltán plébános /

dr. Köszegi Béla

Szent István Király Plébánia

H-6900 Makó

Szent István tér 22/A

Bankszámlaszám:

11735074-20010836

Swift kód:

OTPVHUB

IBAN:

HU14 1173 5074 2001 0836 0000 0000

HIRDESSZEN AZ ÉLETÜNKBEN

Apró-, házassági-, általános hirdetések betűnként: 0,10 EUR
„Jelige” – postaköltség 5,00 EUR
Üzleti, nyereséges hirdetés betűnként 0,20 EUR
Nagybetűs sorok betűnként 0,40 EUR
Egyszerű, 1 „pontos” keret 10,00 EUR
Kéthasábos hirdetés az összeg kétszerese.
Külön kívánságokat esetenként árazunk.

Egymás utáni háromszori hirdetésnél 10 %, hatszori hirdetésnél 20 %, illetve egész évi hirdetés esetén 30 % kedvezményt adunk!

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia külföldi magyar lelképásztori szolgálatért felelős püspököknek irodája: MKPK, Külföldi Magyar Lelképásztori Szolgálat, Dr. Cserháti Ferenc püspök, H-1053 Budapest, Papnövelde utca 5-7., tel./fax: 0036-1/266-4515, e-mail: cserhati@katolikus.hu □

ÉLETÜNK

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
MAGYAR KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG
Oberföhringer Str. 40, D-81925 München
Telefon: (0049) 89/98 26 37
Telefax: (0049) 89/98 54 19
E-mail: életunk@ungarische-mission.de
www.ungarische-mission.de

Főszerkesztő: dr. Cserháti Ferenc
Felelős kiadó: Merka János
Felelős szerkesztő: Czoborczy Bence
A szerkesztőbizottság tagjai:
Ramsay Győző,
Vincze András

Redaktion und Herausgeber:
UNGARISCHE KATHOLISCHE GEMEINDE
Oberföhringer Str. 40, D-81925 München
Verantwortlicher Herausgeber: Merka János
Telefon: (0049) 89/98 26 37
Telefax: (0049) 89/98 54 19
E-mail: életunk@ungarische-mission.de

Abonnement für ein Jahr: 20 EUR
11 Exemplare
nach Übersee mit Luftpost USD 60

ELŐFIZETÉS:

Az Életünket a helyi magyar lelkészek terjesztik, ők küldik szét, náluk is kell előfizetni!
Tengerentúlról, vagy ahol nincs magyar lelkész, oda a kiadóhivatal küldi az újságot.

1 példány ára: 2 EUR
Előfizetési ár egy évre: 20 EUR
Tengerentúlról USS 60
BANKSZÁMLÁNK:
Ungarische Katholische Gemeinde
w. ÉLETÜNK
Postbank München
Konto-Nr.: 606 50-803 – BLZ 700 100 80
IBAN DE16 7001 0080 0060 6508 03
BIC PBNKDEFF

Erscheint 11 mal im Jahr.

Satz: ÉLETÜNK

Druck: AMPER DRUCK GmbH
Am Fohlenhof 5.
82256 Fürstenfeldbruck

Beilagenhinweis: Dieser Auflage liegt zeitweise ein RUNDSCHREIBEN bei.
A KIADVÁNYHOZ KÖRLEVELET MELLÉKELTÜNK.